

Bookzine

Treball Final de Grau

Fotografia i Creació Digital
d'Imatge

Autor: Jana Jori
Director: Nerea Vilalta

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA
BARCELONATECH
Centre de la Imatge i la Tecnologia Multimèdia

RESUM

Aquest projecte consta de la realització del disseny, maquetació i impressió d'un "Bookzine", es tracta d'una barreja entre revista independent i llibre d'autor. S'ha elaborat tota la línia editorial, junt amb la recerca i producció dels seus continguts, majoritàriament fotogràfics, seleccionant i creant tot el material que inclou aquest primer número. S'ha maquetat cada pàgina del "bookzine" i s'ha dissenyat també la portada i contraportada. Finalment s'ha acabat produint un total de 3 còpies impreses de manera professional.

PARAULES CLAU

Revista, bookzine, disseny, impressió, maquetació, artistes, fotografia, estètica.

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	9	4. METODOLOGIA	37
1.1 Motivació personal	9	4.1 Platsformes, aplicacions, programes	37
1.2 Formulació del problema	10	4.2 Modificacions	39
1.3 Objectius generals	10	5. PREPRODUCCIÓ	41
1.4 Objectius específics	11	5.1 Primer contacte amb la impremta	41
1.5 Abast del projecte	12	5.2 Tòpic	44
2. ESTAT DE L'ART	15	5.3 Metodologia i material	45
2.1 Mercat de les revistes independents i indústria del paper	15	5.3.1 Artistes	45
2.2 Anàlisi de publicacions i inspiració	18	“Cris Romagosa”	46
2.2.1 Revistes	19	“Joan Polo”	51
“Les Others”	19	“Naty Creci”	53
“Cereal”	20	“Marta Gaeta”	56
“Another Escape”	21	5.3.2 Local	58
“Drift”	22	5.3.3 Viatge	61
“Unvael”	23	6. PRODUCCIÓ	65
“Noon”	24	6.1 Especificacions tècniques de maquetació	65
“Dansk”	25	6.2 Procés	67
2.2.2 Bookzine	26	6.2.1 Referents estil	67
“Odiseo”	26	6.2.2 Estructura	68
“Perdiz”	27	6.2.3 Disseny	70
“elDorado”	28	6.2.4 Portada	72
“P magazine”	29	7. POSTPRODUCCIÓ	75
2.2.3 Llibres d'autor	30	7.1 Exportació	75
“Cuando nadie mira”	30	7.1.1 Traçat de tipografies	76
“Tus ojos, mis manos”	30	7.1.2 Sagnat	76
2.3 Semblances i punts distintius	31	7.2 Impressió	78
3. PLANIFICACIÓ	33	8. CONCLUSIONS	87
3.1 Anàlisi DAFO	33	9. ANEXOS	91
3.2 Riscos i pla de contingències	34	10. BIBLIOGRAFIA	105
3.3 Anàlisi inicial de costos	35		
3.4 Eines per a la gestió	36		

1. INTRODUCCIÓ

Aquest treball de TFG consistirà en la creació i producció d'una Revista Independent, aquest tipus de revista s'anirà descrivint al llarg d'aquest apart. La idea sorgeix de la necessitat personal de treballar amb diferents àmbits de la creació i l'art visual.

El treball presentarà una peça final: la revista impresa.

Això vol dir que el paper de l'autor serà el de directora creativa, dirigint i realitzant tot el procés de creació, pas a pas des de la idea inicial, fins a l'enquadernació i impressió, passant per la construcció de tota la línia editorial i la maquetació de les seves pàgines, gestionant també tot el contingut que s'inclourà i establint contacte amb les diverses persones que hi contribueixin.

1.1 Motivació Personal

Fa uns anys, quan em preguntaven “què volia fer de gran”, a “què em volia dedicar”, la meua resposta sempre era la mateixa: “No ho sé, m'agraden moltes coses, però cap en especial”. Sempre he tingut una debilitat pel món de l'art, de la creació, imaginació, l'estètica i bellesa de les coses. Vaig entrar a la universitat dient que m'agradava tot el que tenia a veure amb l'art visual; la il·lustració, el disseny gràfic, l'interiorisme i decoració, moda, fotografia... vaig escollir aquest grau sabent d'entrada que no acabaria dedicant-me exclusivament a la fotografia, sinó que durant els meus anys de formació aniria tocant una mica cada un d'aquests àmbits, per tal de tenir un ampli ventall de coneixements en les diverses pràctiques del món de la creació i, així intentar trobar aquell que més encaixava amb mi.

Més endavant, vaig adonar-me que no podia ser bona en tot, que en cada especialitat existeixen molts artistes amb un alt nivell, els quals admiro i segueixo la seva obra, podríem dir que m'agrada observar què fan els altres, a l'igual que descobrir nous artistes que no coneixia. Em puc passar hores navegant pels diversos perfils d'instagram saltant de fotografia en fotografia.

El kit de la qüestió és que aquesta aplicació no em permet gaudir de tot el que ve a ser el disseny gràfic, possiblement el camp que més em crida l'atenció.

És per això que ja fa uns anys vaig descobrir el món de les revistes, concretament les de tipus independent que cuiden el disseny en la totalitat del producte, l'alt contingut artístic que contenen cada una de les seves pàgines, tant les fotografies com els possibles articles que les acompanyen i la manera com interactuen text i imatge. A aquí vaig descobrir la meua passió, entrar a una llibreria i fullejar-les, poder palpar els diversos papers i fer-me amb algunes d'elles que guardo com petites joies en la meua estanteria. Així doncs què millor pel treball final de grau que la creació de la meua pròpia revista independent, que a més em permet aplicar gran part dels coneixements adquirits al llarg d'aquests 4 anys.

1.2 Formulació del Problema

Perquè es vol crear una revista si ja n'hi ha moltes? Perquè fer-la en paper si estem en plena era digital? Doncs bé, aquests serien dos dels principals “problemes” a resoldre en aquest treball. No es tractarà de fer una revista més, sinó d'indagar per tal de trobar els punts distintius que es poden aportar respecte a l'oferta actual del mercat, dins el món de les revistes independents encara hi ha molt marge d'innovació, ja que al cap i a la fi no hi ha límits per la imaginació. No es busca un gran èxit en l'àmbit mundial sinó poder crear una comunitat de lectors al voltant de la revista que permeti satisfer les necessitats o interessos d'aquest grup de persones.

Dins el món de les revistes n'hi ha moltes de físiques però encara més de digitals que es perden per les xarxes d'internet. Justament el fet d'estar en un període de tecnologia molt àlgid on estem constantment convivint amb pantalles, és el que dona el valor afegit a poder tenir una revista en objecte, poder-la tocar, no vull oferir només la informació i bellesa del contingut que tindrà, sinó també la peça en sí, tenir una còpia física també farà que no caigui en l'oblit darrere un enllaç a internet.

1.3 Objectius Generals

L'objectiu principal és generar una revista pilot que serveixi com a prototip del qual en un futur podria ser una revista amb cabuda real al mercat d'avui en dia. Per falta de presupost i personal, no és possible fer una tirada de suficients exemplars per a posar-los en venda, però sí que es farà tot el model editorial per tal d'establir les bases i fonaments de la revista.. Ja que si es disposés d'un equip adequat com ara redactor, fotògraf, gestor de blog, xarxes socials, distribuïdor... aquest projecte podria ser realment molt més ambiciós.

En l'àmbit acadèmic, un dels objectius és estudiar i aprendre tot el procés creatiu que requereix la producció d'aquesta peça, i per tant en primer lloc hauré d'aplicar les meves habilitats creatives per tal de generar un producte exclusiu i viable. Seguidament aprendré a gestionar tota la direcció general de la revista, fent el paper de directora d'art, d'editora i dissenyadora gràfica. Per tant hauré d'aplicar i millorar els meus coneixements de disseny gràfic i InDesign, treballats en gran part, durant el grau.

Aquest número inclourà l'obra d'alguns artistes, per tant un altre dels objectius és establir contactes i aconseguir contribucions de diverses persones que vulguin col·laborar sense ser remunerats econòmicament, sinó amb la divulgació de la revista i l'oportunitat donar a conèixer el seu treball. Aquest fet mobilitgarà a posar en pràctica les meves dotes comunicatives que ajudin a aconseguir que els artistes vulguin participar.

La qual cosa no només es tractarà de la maquetació de les seves pàgines sinó també la producció, és a dir, s'haurà de contactar amb una impremta i aprendre tots els procediments a seguir per la reproducció de l'objecte final. En aquest apartat és podran aplicar altres coneixements adquirits al llarg del grau com són la gestió de color i els processos d'impressió, però que caldrà aprofundir i ampliar-los per tal d'aconseguir el millor resultat possible, ja que és molt important portar el control del producte final, que sigui exactament

el què es vulgui, i no el que decideixi la impremta. Per això serà necessari dominar el camp en el què ens movem i saber comunicar correctament allò que es desitja.

Per altra banda a nivell personal, la revista em servirà per exposar les meves habilitats multidisciplinàries, emfatitzant també en el camp de la fotografia, ja que s'ha cursat el grau en qüestió, per tant dins el número s'inclouran algun dels meus projectes o bé es realitzarien les imatges que fossin necessàries per il·lustrar els diversos apartats dels que estarà composta.

Finalment, també es marca com a objectiu gaudir de tot el procés des del principi fins al final, i dur a terme cada tasca amb la il·lusió que es mereix un treball d'aquestes característiques, aprendre de cada detall i ser capaç de superar cada dificultat que es plantegi.

1.4 Objectius Específics

Cada vegada més en l'actualitat, podem veure que la frontera entre llibre i revista està més diluïda, és més, s'ha creat el terme de "Bookzine" per definir aquest tipus de publicacions on el contingut no és un llibre d'autor sinó que contenen articles o textos i fotografies de l'estil de les revistes però presentades amb un format més proper al d'un llibre.

Molt atreta per aquest mètode de maquetació, pel tipus de contingut que vull mostrar, i per tal d'anar perfilant una mica més el caire de la revista, m'he decantat per aquest estil, i per tant es planteja com a objectiu aconseguir aquest caràcter distintiu d'aquesta nova idea o concepte.

Un altre dels objectius és aconseguir en la meua revista una línia editorial amb una atmosfera molt definida, on l'estil de les fotografies i textos convisquin dins d'un mateix llenguatge, un estil que es remarcarà a l'hora d'escollir les temàtiques a parlar o presentar dins de cada suposat número. És per això que serà necessari crear una plantilla ("grid") a l'InDesign composta per diversos possibles dissenys per tenir com a referència base alhora de construir cada pàgina de la revista. Aquest "grid" serà visible en alguns dels articles però no serà necessari regir-se a ell al 100%, és a dir, em reservo el dret d'explorar l'originalitat i creativitat segons convingui, però sense perdre l'essència de l'estètica que es vol aconseguir.

La idea és treballar cada suposat número al voltant d'un tòpic o concepte a establir. Això vol dir que potser no tots i cada un dels treballs o articles que apareguin en el número han d'estar directament relacionats amb aquest tòpic, però sí la majoria. D'aquesta manera es podran identificar cada número amb una temàtica, la qual els lectors es poden sentir més o menys atrets per algun volum en especial, a la vegada que cada un d'ells tindria una raó de ser, construït amb una coherència al darrere, que d'una altra manera serien peces indefinides amb continguts aleatoris.

Per ja anar entrant en matèria i especificar més en els objectius, es tractarà una revista on es mostrarà l'obra de diversos artistes, incloent-hi alguna entrevista. Hi haurà reportatges de llocs d'interès ambientats i vinculats amb la cultura o "lifestyle" dels possibles lectors, com ara cafeteries, tendes, racons de la ciutat, on es podrà veure reflectit també tot l'àmbit del disseny d'interiors i decoració. Un altre dels apartats farà referència a viatges i escapades, on la intenció és allunyar-se del típic reportatge d'un lloc, sinó mostrar-ho tot des d'un punt de vista molt personal i íntim. Es presentaran assajos i debats sobre algun tema en concret, on s'exposaran pensaments, sentiments, opinions... I finalment es vol incloure en cada número de la revista un apartat dedicat al paper, aquest pot estar inclòs dins dels artistes, o al de les opinions o simplement un afegit, però es vol emfatitzar amb la idea que el paper com a terme general està totalment viu i que ens dona uns resultats que amb els formats digitals és impossible d'aconseguir.

Així doncs, serà una revista molt visual on predominarà la imatge, ja que no hi haurà grans masses de text, el qual personalment em costa de llegir a causa de la densitat o el mateix contingut. El que es pretén és aconseguir molta proximitat amb el lector, de manera que els escrits siguin tots molt personals, redactats per els mateixos protagonistes en cada història si és possible, i a més a més amb un cert estil poètic i retòric.

Una altra característica relacionada amb la proximitat a què es vol arribar, serà el fet de fomentar l'art del país, més concretament de Catalunya, i per tant els artistes i espais (excepte el viatge) que és mostraran seran de la zona, d'aquesta manera el públic al qual va destinada aquesta revista, es podrà sentir identificat més fàcilment amb la cultura i amb tot allò de què estarem parlant en cada secció.

1.5 Abast del Projecte

En aquest punt es parlarà tant del públic objectiu al qual va dirigida la revista, com l'abast real del projecte en si, és a dir, qui l'utilitzarà i per a què el farà servir.

Tal com s'ha esmentat prèviament, aquest tipus de revistes tenen la intenció d'acabar creant una comunitat de lectors, fidels a la tipologia de la revista i al seu contingut. Avui en dia, i especialment a les ciutats pioneres en l'art i el disseny com podem parlar de Barcelona, hi ha molta cultura artística, podríem parlar de persones amb un estil de vida alternatiu molt definit, com ara els naturalistes, índies o hipsters, els quals cada vegada estan més de "moda".

Es tracta de persones amb un caràcter més aviat romàntic cap a les coses, que aprecien l'estètica i la qualitat de vida, culturalment activa. Estem parlant per exemple d'una persona amant de la natura, de les plantes i materials orgànics com la fusta, llana o espart. Que li agrada cuidar-se i consumeix aliments ecològics o vegetarians, que li dóna importància a la qualitat, i aprecia una bona decoració en el seu propi habitatge, en un local o en la presentació d'un plat d'un restaurant. Una persona amant de la lectura, els viatges i la música independent.

Aquest seria per tant, el perfil general d'una persona que podria estar interessada en la compra de la revista. Cal afegir que principalment serien gent de la zona, barcelonins, catalans o inclús espanyols, una comunitat propera, afí amb els valors i filosofia de la revista la qual està construïda a base de tot allò que a ells també els envolta i vulguin guardar cada número com a una petita joia de col·lecció.

Tanmateix això no vol dir que els estrangers no puguin estar interessats, la intenció és crear una obra plena d'aquest estil de vida que es respira, molt característic del nostre territori, i per tant pugui servir també com una petita mostra o record de la curta o llarga estança d'aquesta persona estrangera.

Per altra banda el tfg es fa per poder finalitzar el grau i aconseguir el títol universitari, un projecte en què es podran posar en pràctica molts dels coneixements adquirits durant els quatre anys. També he decidit fer un treball així per tal de poder utilitzar-lo personalment, com a mostra de les diverses disciplines que domino i l'estil d'art amb el qual em sento identificada.

Així doncs, mirant cap a un futur, de cara a l'any que ve, em servirà com a portfoli i carta de presentació per cursar el màster en Disseny Editorial que imparteixen a l'escola de l'Elisava a Barcelona. Un màster específic precisament per seguir el meu camí en aquest món, i seguir formant-me per tal d'aprendre tot allò que aquest projecte no em permeti descobrir per mi mateixa, per algun dia acabar treballant en aquest món editorial.

I finalment la revista també acabarà sent una mostra de gratitud per totes aquelles persones que hagin col·laborat en el projecte, i se sentin part d'aquesta petita creació, els donaré les fotografies de les seves aportacions en les pàgines, que podran fer servir o els servirà per a la divulgació dels seus treballs, per donar-se a conèixer a altres persones.

2. ESTAT DE L'ART

Des d'un principi, des de que la idea de fer una revista ja anava rondant pel cap, es va anar cercant informació sobre el tema, per tal de saber abans de proposar res, si un projecte com aquest seria possible, si es podria aportar alguna cosa nova o diferent dins el món de les revistes independents. No va ser una recerca per internet, sinó anar personalment a les llibreries i veure què s'oferia, quines eren les revistes que aconseguien estar col·locades l'aparador, i com eren, les temàtiques, les encuadernacions, mides, els seus dissenys...

I es que l'anàlisi del que es porta actualment és molt important, observar i informar-se en profunditat de cada una de les revistes que lideren avui en dia el mercat, veure quin tipus de contingut ofereixen i com el mostren, quines són les tendències quant al disseny editorial, quina filosofia hi ha al darrere de cada empresa, com es dirigeixen als seus lectors i si tenen alguna manera de treballar en especial.

Però abans d'entrar en profunditat en aquest anàlisi, es farà una recerca prèvia del mercat, de quin és el panorama de les revistes independents actualment, més concretament de les revistes en paper, i com està aquesta indústria respecte a les digitals.

Finalment s'acabarà parlant de totes aquelles publicacions de les quals s'ha tret la inspiració i d'aquelles que ofereixen un contingut similar als que es volen tractar, tot detallant i explicant els punts distintius i les innovacions que s'aportaran, per tal de justificar que s'està fent un producte nou i diferent.

2.1 Mercat de les Revistes Independents i Indústria del paper

Les revistes independents d'arreu del món es traslladen del aparador del quiosquer a les estanteries de llibreries de vocació avantguardista, biblioteques, galeries d'art, tendes de museus i locals o cafeteries amb concepte de llibreria ("concept stores").

Aquesta indústria es troba en total tendència de creixement, on any rere any surgeixen noves publicacions i les ja existents continuen treient més exemplars. Aquest imparable auge és degut a la necessitat d'evadir-nos de la gran quantitat de continguts condicionats per la societat de l'actualitat. Així com el format digital ha millorat els mètodes de comunicació i difusió, el paper ens aporta el valor afegit de sorprendre e immortalitzar els fets d'una manera atemporal. Al marge de facturacions milionàries, els que aposten pel mètode tradicional, hi posen la seva passió, dedicació i creativitat a l'hora de promocionar-se, distribuir i finançar la producció.

Steve Watson, el reconegut creador de la plataforma de distribució “STACK”, de la qual se’n parlarà més endavant, afirma que aquesta gran vocació de cada emprenedor que vol treure el seu petit negoci endavant és sens dubte una gran fortalesa: ^[2]

“Veig el futur amb optimisme: persones capaces de crear les seves pròpies revistes i de comunicar la seva passió a través de paraules i imatges en paper. No resulta senzill fer d’una revista independent un negoci sostenible, però és possible. Això no ha fet més que començar”. - Steve Watson.

Segons Teal Triggs, docent associada a l’Escola de Comunicació del “Royal Collage of Arts”, ens diu que aquest bon moment de les revistes independents és en part gràcies al canvi en el model de negocis que està havent-hi recentment: ^[3]

“Les raons per les quals la gent està publicant certament han canviat. Hem passat d’un model econòmic basat en el lucre, a un model basat en l’amor. Les revistes s’han convertit en un espai de pràctiques creatives que les comparteixen amb els lectors d’idees afins, els quals volen pertànyer a una comunitat més ampla de la revista”. - Teal Triggs.

I es que precisament, és un bon moment per emprendre una aventura com la de la creació d’una revista, perquè estem vivint una època de boom de noves tecnologies, de digitalització i mecanització de moltes pràctiques, les quals obren molt les portes al món de la creació però on la societat d’alguna manera està dividida entre l’entusiasme de la novetat i modernització, del que esdevindrà el futur i entre la nostàlgia del tradicional, de l’antic que al llarg dels anys fa que vagi cobrant més i més valor emocional. La moda n’és un exemple, on constantment sentim els conceptes de “retro” i “vintage”, que es refereixen a tendències del passat que tornen a l’actualitat o bé peces de roba que encara que passi el temps no perden ni estil ni valor. O bé en el camp de la fotografia, on sembla que la pràctica de la fotografia analògica no està morta, tot al contrari, hi ha un corrent de gent romàntica que torna a tirar de químics i carrets.

El que es vol dir amb això és que les publicacions digitals no s’han menjat el terreny a les que ho fan en paper, sinó que aquest esdevé com a objecte de culte. Els editors fan elevar les seves pàgines a la categoria de peces de col·leccionista. Aquests s’aferren a les emocions sensorials que ens ofereixen, el desig de tocar les seves pàgines mate, d’olorar el seu interior, de mirar de dreta a esquerra i de dalt a baix, de sentir el seu pes i el gruix de cada pàgina, del so que fan en passar, i impregnar-te d’allò que desprenen. De sobte el lector sent una afecció cap aquell objecte, i sent que escapa per un moment de la modernitat i les pantalles digitals.

No obstant això, perquè una revista funcioni no es pot quedar només en l’edició impresa, necessiten una plataforma digital que els permeti estar en contacte directament amb els seus lectors, un punt de referència ràpid. A més, la web pot constituir un complement fonamental per la revista, tot aplicant el seu contingut. El format digital permet fer maniobres a l’instant, així com actualitzar i publicar notícies en qüestió de

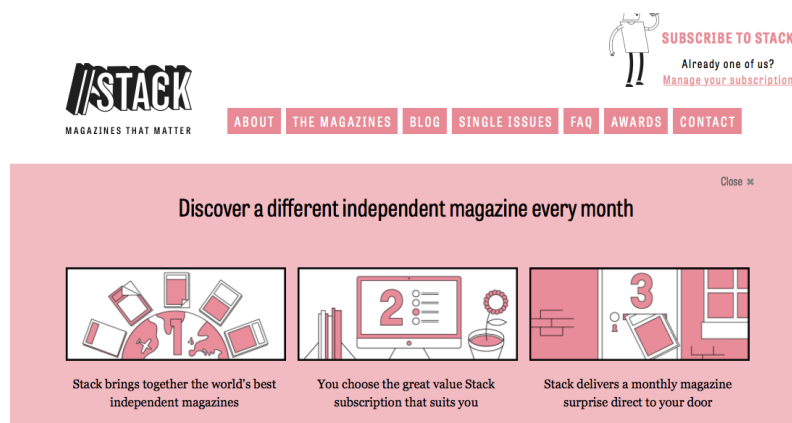
minuts, incloure vídeos i animacions, o enllaçar amb altres llocs online interessants amb un simple clic. N'hi ha que per exemple van començar sent simplement blogs, abans de fer el salt al paper, això ajudava a construir primer un públic fidel e interessats que més endavant passarien a ser els compradors de la revista en paper.

Així doncs, tot i ser una comunitat que crea i consumeix contingut imprès, no deixa d'utilitzar l'internet per promoure's i aconseguir una bona distribució de les revistes, ja que no només es poden trobar en tendes físiques sinó que les seves pàgines web ofereixen la possibilitat de subscripcions per a fer-les arribar als lectors via correu postal. És en aquest punt on Steve Watson va veure una oportunitat de negoci, era necessari una plataforma que ajudés a la distribució i divulgació d'aquestes revistes, tot creant "STACK", una plataforma on ofereix diverses possibilitats de comprar les millors revistes independents que hi ha al mercat, tant les més conegudes com les que encara no ho són tant, i així ajudar-les a promocionar-se i a agafar més renom. El seu mètode és mitjançant subscripcions, on els més de 3.000 usuaris pagant una quota de 150 € anuals, els arriba cada 30 dies una revista diferent. L'equip de Stack és l'encarregat de escollir quina serà la protagonista de cada mes i per tant també permet als lectors descobrir noves publicacions i a estar actualitzats amb el que s'està fent actualment. [4]

(fig 2.1) Steve Watson.
imatge extreta de la
seva pàgina web.

A més a més en la seva pàgina web també hi trobem un blog amb les notícies més recents i rellevants, els esdeveniments entorn aquest món i als creats pel propi equip de Stack e inclús un apartat de premis. Steve Watson ha creat els que ja anomenen "Stack Awards", uns premis que han agafat rellevància dins aquesta indústria i que estan dividits en diverses categories com la revista de l'any, l'editor de l'any, el director d'art, portada, millor ús de la fotografia, de la il·lustració... Així doncs, aquesta plataforma ha impulsat el consum i la divulgació de les revistes independents, i Steve Watson ha esdevingut un dels millors comercials dins aquest àmbit.

(fig 2.2) Captura de pantalla de la pàgina web de STACK.

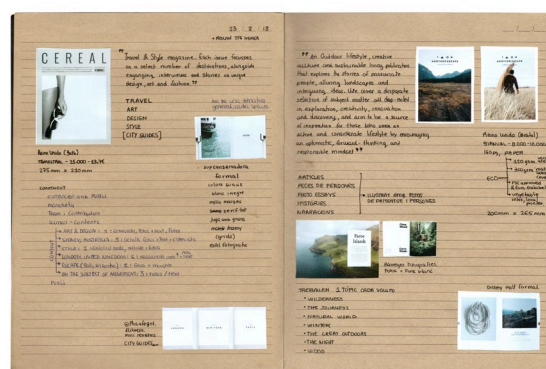
Les revistes líders del sector estan repartides arreu del món però és indiscutible que hi ha certes localitzacions on la producció i consumició és més elevada. En general aquestes es troben entre la ciutat de Nova York i l'Europa Occidental. A Nova York trobem capçaleres com les de "Gratuitous Type", "American Chordata", "Gather Journal", "Drift", "Clog" entre d'altres, i a l'Europa Occidental, com ara Berlín, Amsterdam, Copenhaguen, Regne Unit, Espanya... Es creen les pàgines de "Mono.Kultur", "Berlin Quarterly", "MacGuffin", "Voortuin", "Dansk"... Pel que fa al Regne Unit i Espanya en parlarem més a detall a continuació.

El Regne Unit, especialment Londres, és amb diferència la ciutat pionera de les revistes independents, on l'art i el disseny es respiren a cada racó de la ciutat, amb escoles importants, museus, galeries d'art, artistes... Deu ser degut a la gran cultura indie i artística de la ciutat i els habitants, que moltes de les millors publicacions independents s'estableixen a Londres per emprendre les seves creacions. D'aquí neixen noms com els de "Dazed", "Cereal", "Printed Pages", "Another Escape", "Real Review", "Kinfolk", "Disegno", "Wrap", "Noon", "The Gourmand", "The Gentlewoman", "Boat"... I moltes altres que es van fent el seu lloc dins aquesta indústria.

I finalment Espanya, que no es queda pas enrere, de fet Watson declara que Espanya està vivint una situació similar a la britànica. La tendència és de creixement i diversitat. Tot i que la naturalesa independent ens dificulta obtenir dades fiables, ja que la majoria no estan auditades per un organisme oficial, sabem que el fenomen va arribar al març de 2017 a un creixement del 32% en la seva facturació respecte a l'any anterior. Són originàries d'aquí les revistes com ara "Odiseo", "Perdiz", "Openhouse", "Varón", "Lamono", "Anorak", "Apartamento", "Agapornis"... Algunes d'elles reconegudes a escala internacional. [4]

2.2 Anàlisi de Publicacions i Inspiració

A continuació s'analitzaran diverses publicacions que poden ser font d'inspiració per a la meua revista. Es dividiran en 3 grups, en primer lloc es parlarà d'algunes de les revistes independents reconegudes internacionalment i d'algunes altres que no tant, però que sigui pel seu contingut o temàtica, com pel seu disseny gràfic interessa veure les seves característiques i estudiar allò que s'està fent ara mateix, quines són les tendències. En segon lloc es veuran també alguns "Bookzine", ja que és l'estil de publicació al que es vol apropar aquest projecte i finalment un parell de llibres d'autor dels que es treurà també la inspiració.

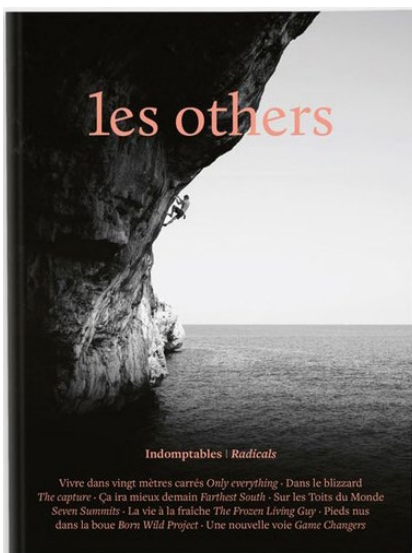

(fig 2.3) Fotografia de la llibreta on s'han fet els anàlisis.

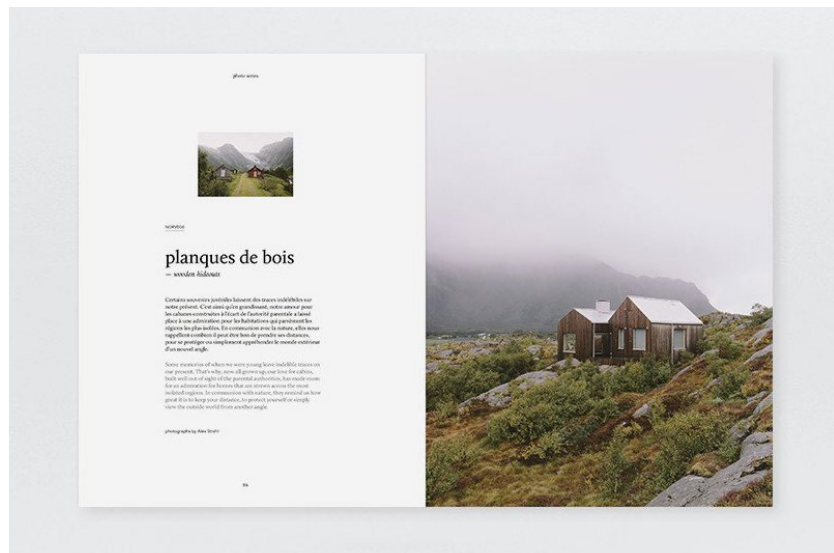
2.2.1 Revistes

Les següents revistes s'han escollit d'acord amb l'estètica, disseny editorial i contingut que presenten, per tal de fer un marc conceptual més específic al tipus de revista que es farà, ja que d'altra banda existeixen un infinit nombre de revistes independents que no seria possible analitzar-les amb un criteri lògic a causa de la gran diversitat que existeix. Així doncs, a part d'estudiar les tendències d'avui en dia, es podrà veure una mica cap on tirarà l'estil de la revista que es crearà per aquest projecte. ^[5]

“LES OTHERS”

(fig 2.4) Revista
Les Others
volum VI.

(fig 2.5) Interior revista
Les Others volum II.

Una revista Francesa /Anglesa que s'imprimeix per primera vegada el 2015. Tracta majoritàriament de viatges, ens mostra llocs remots d'arreu del món i ens explica històries de la gent qui hi viu a la seva pròpia manera. Es tracta de localitzacions llunyanes a la ciutat i s'il·lustra amb imatges inspiradores i molt ben cuidades estèticament. Imatges que concorden totalment amb el disseny gràfic de les seves pàgines, textos amb una tipografia amb serifes i de mida més aviat petita. Juga molt amb els espais en blanc, deixant respirar les imatges i sintonitzant-se amb les atmosferes dels llocs que es mostren. ^[6]

“CEREAL”

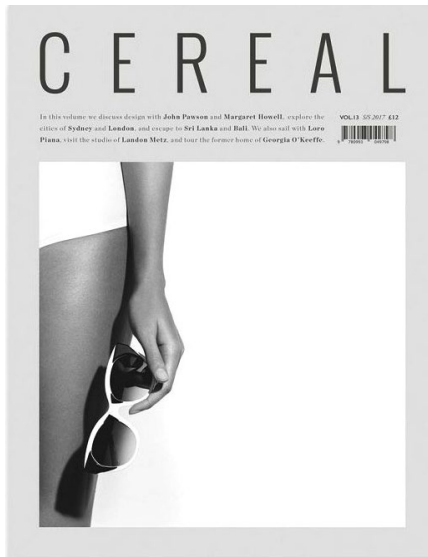
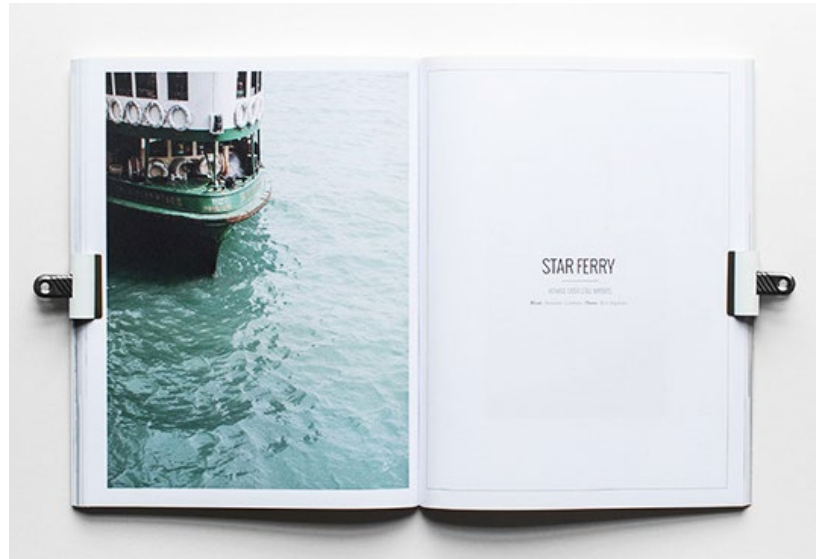

fig (2.5) Revista
Cereal
volum nº13.

(fig 2.6) Interior revista
Cereal.
Volum nº14.

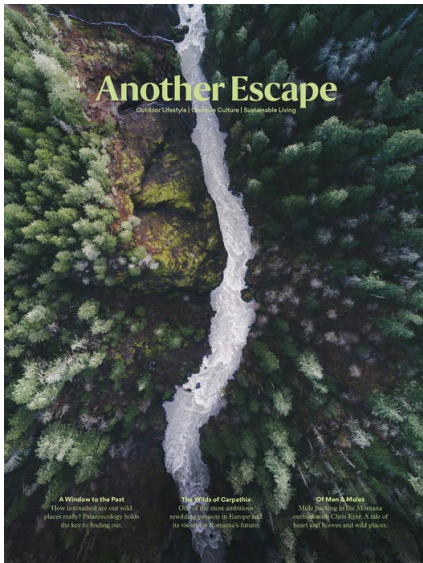
Provinent del Regne Unit (Bath), una revista trimestral amb una tirada d'unes 25.000 còpies per número i amb un format de 210 mm x 275 mm. Els temes que tracta són força diversos, podem trobar-hi articles i imatges relacionats amb l'art, el disseny, l'estil, viatges i guies de ciutats. El seu contingut no es tria entorn d'un tòpic general per cada volum, sinó que a priori és totalment aleatori.

Podríem dir que el seu disseny editorial és força formal i conservador, amb textos centrats, justificats i colors molt suaus i neutres. Abunda la quantitat d'imatges en blanc i negre. Una tipografia amb serifa i també de mida molt reduïda, que va apareixent al llarg de les seves pàgines amb estructures molt definides. A més a més l'estil de les fotografies és sempre el mateix, caracteritzada per la tendència minimal, és a dir, que les imatges no estan carregades de detalls o informació, sinó que són més aviat planes i suaus, no obstant si ens trobem alguna imatge més atapeïda, la presenten en petit dins la pàgina, perquè així sigui el full en blanc qui ens doni aquesta constant respiració que ens transmet el seu disseny editorial. [7] [8]

fig (2.7) Interior revista Cereal.
“The London Guide Book”

“ANOTHER ESCAPE”

(fig 2.8) Revista
Another Escape
volum nº9.

(fig 2.9) Interior revista
Another Escape
volum nº3.

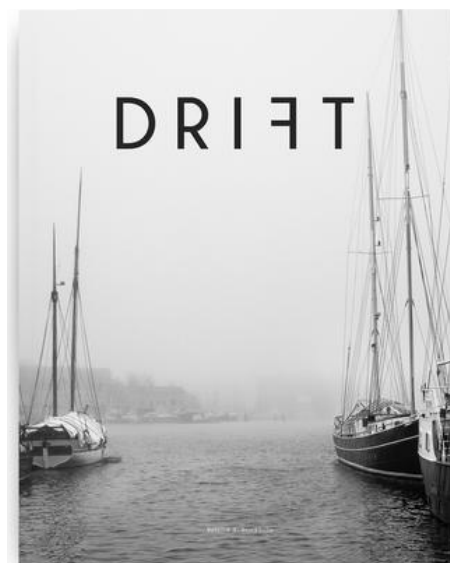
Va sorgir l'any 2015 al Regne Unit (Bristol), la seva periodicitat és bianual i esposen en venda d'entre 8.000 i 10.000 exemplars amb un format de 200 mm x 265 mm. Tota ella gira entorn de la naturalesa, els seus papers estan aprovats per la FSC i “Euro Ecolabel”, i utilitza tintes vegetals, de manera que es tracta d'una revista ecològica que es preocupa pel medi ambient.

Aquesta filosofia també es mostra en el seu contingut, tracta de l'estil de vida de persones que viuen allunyades de la civilització, hi trobem històries d'aquesta gent, fotografies de paisatges i lloc remots, a més d'articles, assajos i narracions sobre diverses temàtiques relacionades amb el tòpic tractat en cada número. Tòpics com ara; “The Great Outdoors”, The Journeys”, “The Night”, “The wilderness”, The Natural World”... A l'igual que les revistes anteriors també es tracta d'un disseny molt formal i estructurat, amb grans espais en blanc i textos justificats, en aquest cas treballa molt amb un sistema de 3 columnes (fig 2.8 i 2.9). Per altra banda els títols ja són més atrevits, amb negreta i ben grans (fig 2.10). ^[9]

(fig 2.10) Interior revista Another Escape.
Volum nº8.

"DRIFT"

(fig 2.11) Revista
Drift volum nº4.

(fig 2.12) Interior
revista Drift
volum nº6.

Creada a la ciutat de Nova York i impresa a Canadà, es tracta d'una revista bianual amb un format de 220 mm x 280 mm i un total de 160 pàgines.

El cafè cobra la major importància d'aquesta publicació, on visiten una ciutat diferent d'arreu del món per cada volum. Presenta situacions quotidianes en cafeteries com ara segones cites, alguna conversa amb un amic, una reunió de negocis, un projecte completat... Relacionen el cafè amb llocs concrets i maneres de viure determinades. I a mesura que va redactant anècdotes sobre el cafè, ens va il·lustrant també la ciutat en qüestió.

El seu interior segueix una estructura formal, però ja no és tan minimalista com les anteriors, presenta imatges més grans, i més quantitat de text, més diversitat de colors i la fotografia no està tan cuidada, tot i això presenta imatges que ens fan sentir aquesta cultura o estil de vida que gira entorn el cafè. ^[10]

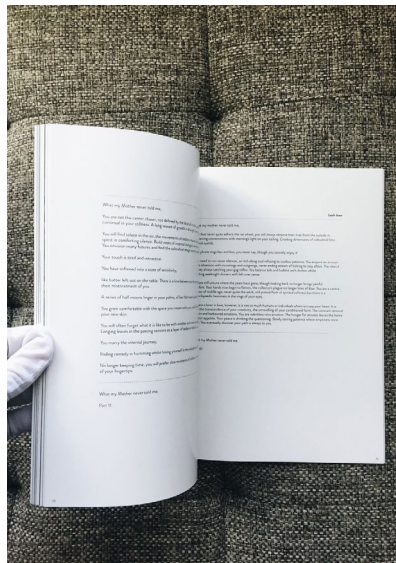

(fig 2.13 i 2.14) Interior revista Drift
volum nº6.

“UNVAEL”

(fig 2.15) Revista
Unvael volum nº2.

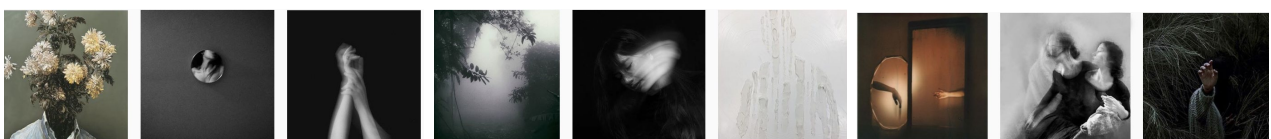
(fig 2.16 i 2.17) Interior
revista Unvael
volum nº1.

Unvael Journal és una emergent revista dels Estats Units on el seu creador i editor treu a la llum nombrosos artistes d'arreu del món. Ell descriu la seva publicació com una barreja entre una revista i un llibre de sobre-
taula. Cada número no només conté fotografies sinó també increïbles artistes de diverses modalitats, com ara
pintors, escultors, músics, il·lustradors...

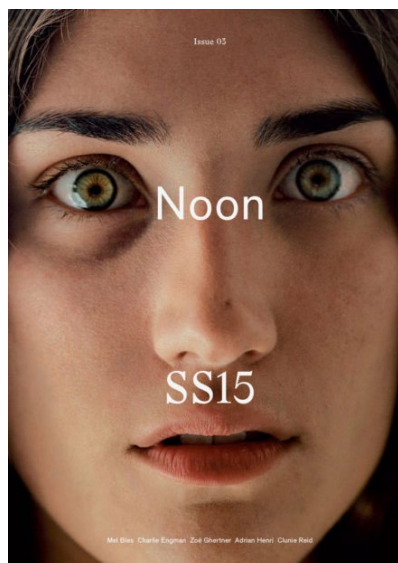
Va ser creada amb l'anhel de donar als artistes una veu i una atenció que tant falta en aquest món d'infinits
creadors. A més a més cada revista serà d'edició limitada i inclourà mínim una làmina d'alguna obra d'algun
artista d'aquella revista.

A part del seu net i polit disseny editorial, en aquest cas es vol ressaltar el concepte de revista on promociona
artistes, donat que és un dels punts en què se centrarà la meua publicació. En aquesta es pot percebre una
línia editorial molt determinada, on el tipus de fotografia i obres d'art segueixen una línia, respecte al color i
estètica (fig 2.18).^[11]

(fig 2.18) Imatges de l'Instagram de Unvael.^[12]

"NOON"

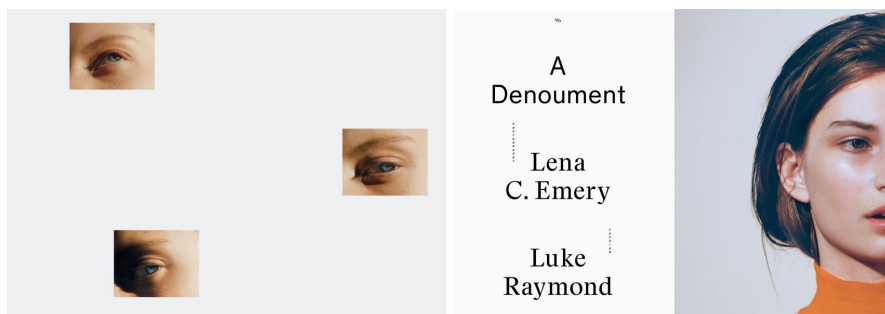
(fig 2.19) Revista
Noon volum nº3.

(fig 2.20) Interior
revista Noon
volum nº6.

Amb un format superior al D'A4, aquesta revista creada a la ciutat de Londres el 2014, té una periodicitat anual i ja van per la vuitena revista. Està composta majoritàriament d'imatges però també presenta títols en gran i textos densos i justificats en columnes en les seves pàgines, les quals es destaca la qualitat d'impressió. La seva visualització és exclusivament impresa, tot i que sí que tenen una pàgina web on es pot obtenir alguna informació. Hi trobarem articles i fotografies sobre art, moda i comerç que en cada volum giren entorn una temàtica global.

D'aquesta revista es vol destacar el seu disseny editorial més descarcat, es pot veure clarament en les composicions atrevides i diverses, on juguen amb les mides de les imatges, la col·locació dels textos i amb punts de colors vistosos. Així i tot a mesura que es va fullejant, dona igualment una sensació de net, tot i la diversió del disseny, utilitza també molts espais buits per tal de deixar respirar al lector. ^[13] ^[14]

(fig 2.21) Interior Revista Noon volums nº5 i nº1

“DANSK”

(fig 2.22) Revista
Dansk volum nº34.

(fig 2.23) Interior
revista Dansk
volum nº34.

Creada a Dinamarca, aquesta revista Anual amb un format lleugerament més gran al de A4, 240 mm x 310 mm i amb un total de 158 pàgines, està totalment consolidada dins el món de les revistes independents, amb més de 20 volums.

Tot el seu contingut gira entorn la moda i on en cada volum tracten un tòpic en concret, plena de fotografies que ocupen la pàgina sencera, de colors vius, modernes i atrevides. I és que tota la revista en sí aposten per un disseny gràfic divertit, extravagant, tot i que sembla desordenat les estructures són molt evidents, i on la composició i equilibri hi juga un gran paper, ja que tot està ajustat al mil·límetre.

Veiem tipografies enormes que omplen la pàgines, d'altres més petites que estan col·locades per sobre les imatges, els títols flotant en la part superior del full i textos que miren cap a totes direccions. Aquestes i d'altres recursos gràfics com el joc amb els colors i l'ús d'una publicitat que s'adequa a la línia editorial i contingut de la revista són el que fan d'ella una publicació especial i amb un caràcter molt fort. ^[15] ^[16]

(fig 2.24) Interior Revista Dansk
volum nº3

2.2.2 Bookzine

Aquest format de publicació està sorgint cada vegada més, la majoria de publicacions així continuen sent revistes independents però alguns editors com Albert Folch (Director creatiu de Folch Studios a Barcelona), ja han començat a dedicar-los un nou concepte. Es caracteritzen generalment pel seu format més reduït al A4, amb un caràcter similar al d'un llibre, la majoria amb tapa dura i on la lectura acostuma a ser més amena que la d'una revista amb articles de textos densos.

“ODISEO”

(fig 2.25) Bookzine
Odiseo volum n°8.

(fig 2.25) Interior
Bookzine Odiseo
volum n°6.

Odiseo, una revista creada a Barcelona per Folch Studios té una periodicitat bianual, amb un format de 160 mm x 240 mm i unes 80 pàgines, es destaca la seva qualitat del paper on combina dos tipus de gramatge diferent segons és una pàgina per text o per fotografia.

Va ser creada per omplir un buit dins el món de les revistes, el de l'erotisme, des d'un punt de vista artístic i sofisticat. Un interessant entreteniment per adults a causa de les seves fotografies explícites, i amb articles relacionats amb el tema. ^[17] ^[18]

“PERDIZ”

(fig 2.26) Bookzine
Perdiz volum n°8.

(fig 2.27) Interior
Bookzine Perdiz
volum n°8.

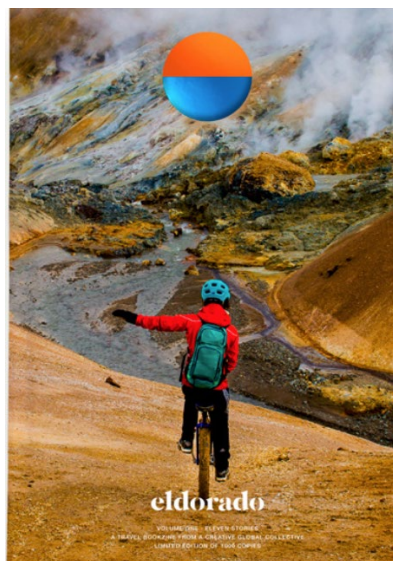
Una publicació trimestral també provinent de Barcelona, dirigida per Marta Puigdemasa, es tracta d'una revista bilingüe on combina el castellà i l'anglès. També amb un format més reduït al d'A4. Una de les seves peculiaritats és l'enquadrernació cosida (fig.2.28), sense tapa dura i on es poden veure els fils que uneixen les seves pàgines. Perdiz defensa que la felicitat és contagiosa, és per això que la temàtica general de la revista és la felicitat, més concretament les moltes i diverses maneres en què la gent és feliç.

Explica històries, situacions i és il·lustrada amb fotografies de molts tipus diferents, fetes per gent corrent que vol participar, accepta col·laboracions dels seus lectors, per tal de compartir totes aquelles maneres en què un es pot sentir feliç. Cada número està editat entorn a un color, el de la portada i on anirà apareixent al llarg dels seus recursos gràfics dins les seves pàgines. Combina text i imatge en parts iguals i tot i el disseny editorial no és molt elaborat però té un perfecte equilibri cromàtic en el seu interior. ^[19]

(fig 2.28) Enquadrernació
cosida del volum 9.

“ELDORADO”

(fig 2.29) Bookzine
Eldorado
volum nº1.

(fig 2.30) Interior
Bookzine Eldorado
volum nº1.

Un altra creació d'Albert Folch, de Barcelona. Aquesta publicació va sorgir per primera vegada arrel d'un viatge que va fer ell amb els seus amics a les costes del Marroc, una escapada exclusivament de surf però on també van recollir un munt d'imatges i històries interessants. Va ser així com el primer volum recull un seguit d'històries i aventures de gent que hi ha volgut participar.

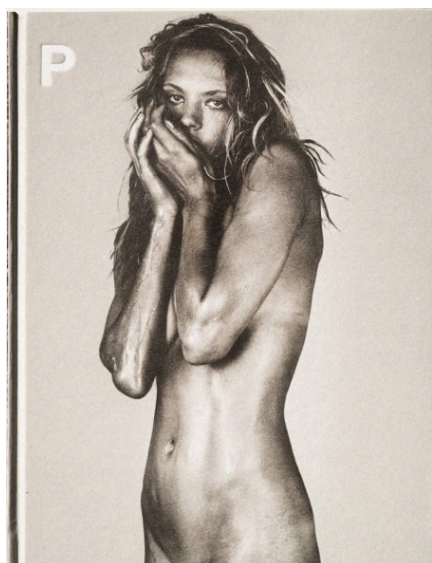
A través de fotografies, ens mostra els llocs on es viatja, i acompanyades del text amb l'escrit del mateix protagonista d'aquestes. Aquest punt és molt interessant, ja que l'estil de les narracions fa que els lectors se sentin submergits en les aventures.

Gràficament no té molt més que imatges a sang, ocupant la pàgina sencera i subratllats de colors dins el text. És una publicació encara molt recent, on la primera tirada ha estat una edició limitada, i ja treballen per treure el segon volum. [20] [21]

(fig 2.31) Eldorado volum nº1.

“P MAGAZINE”

(fig 2.31) Revista
P Magazine,
“The Book N°5”.

(fig 2.33 Interior
Revista P Magazine
“The Book N°5”.

Aquesta revista és una edició limitada de periodicitat anual, amb la seva seu a la Ciutat de Mèxic. Es tracta d'un llibre d'art d'edició limitada, on cuiden al detall la seva producció, així com la seva tapa dura, el gravat en aquesta (fig.2.34), i altres complements que treuen amb cada volum (fig.2.35), com ara, bosses de roba, calendaris, llibretes, pòsters...

El seu contingut es basa en fotografies de contribuïdors d'arreu del món, els seus temes més recurrents són la bellesa, la sensualitat i la naturalesa de l'home. De nou, el disseny editorial que segueix és el de fotografies a gran escala i alguns textos que s'hi superposen, les pauses i la sintonia del ritme de les seves pàgines ens transporten a una sensació de calma i sensualitat. [22]

(fig 2.34) Tapa dura i Gravat de
“The Book N°4”.

(fig.2.35) Complementos e Imatge
corporativa de “The Book N°3”.

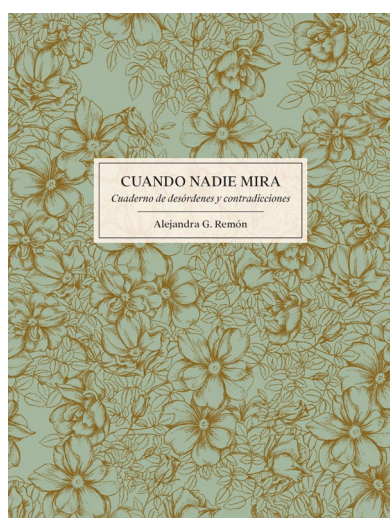
2.2.3 Llibre d'Autor

Finalment, s'afegeix un apartat de llibres d'autor, on el que fan és combinar text i fotografia d'una manera molt poètica i artística en tots dos dels camps. I per tant, s'han agafat també com a font d'inspiració per aquest treball. Sobretot pel caràcter sensible que presenten, amb tapa dura i la textura de les pàgines que els dona presència a les fotografies, a més de poder comprovar com funcionen les fotografies en publicacions de mida més reduïda.

“CUANDO NADIE MIRA”

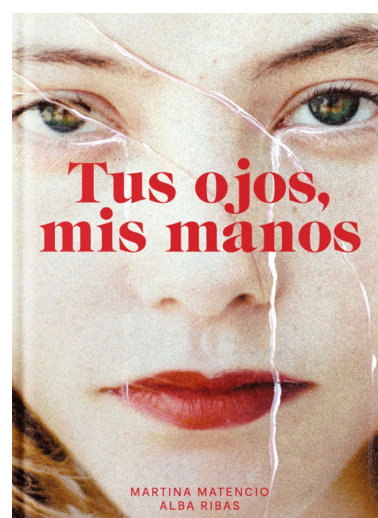
Alejandra G. Ramón

(fig 2.36 i 2.37) Llibre “Cuando nadie mira”.

“TUS OJOS, MIS MANOS”

Martina Matencio y Alba Ribas

Alejandra G. Ramón posa veu i als seus pensaments, escrivint d'una manera molt poètica i filosòfica transmet als seus lectors emocions, i situacions de la seva vida quotidiana. Cada text va acompanyat d'una fotografia amb certa sensibilitat artística. [23]

Martina Matencio, una fotògrafa Catalana amb un bon recorregut, i Alba Ribas, actriu i escriptora, s'han ajuntat per crear aquesta petita obra d'art, les dues amb els seus respectius llenguatges artístics creen un llibre on s'exposen sents, emocions i pensaments. [24]

(fig 2.38 i 2.39) Llibre “Tus ojos mis manos”.

2.3 Semblances i punts distintius

Després de tot aquest anàlisi detallat de moltes revistes independents, com les que s'han exposat i d'altres que s'ha decidit no mostrar però que s'ha fet recerca igualment, s'esmentaran els trets característics que s'han agafat d'algunes d'elles. Per altra banda s'exposarà quins punts distintius tindran, així com les novetats que s'aportaran a aquest mercat.

Així doncs, d'entrada s'agafarà l'estètica minimal de la revista "Cereal", tant el disseny gràfic com l'estètica de les fotografies segueixen una mateixa línia, i això per l'ull de l'espectador, atrau molt la mirada. En segon lloc, el tipus de fotografies de paisatge que ens ofereix "Les Other" i "Another Escape" també ajuden a captivar i a donar a la revista un aire més natural i orgànic tan atractiu pel públic al qual va destinada.

La idea de les cafeteries de la revista "Drift" també resulta molt interessant, ja que es pot fàcilment relacionar la pràctica de prendre cafè, amb la lectura de la revista que es presentarà, i per tant d'alguna manera l'atmosfera que es crea és la d'una peça on tot te un sentit. Per altra banda, les temàtiques de "Odiseo", "Perdiz" i "P Magazine" on sobretot apareixen fotografies de persones sense roba, entorn l'eròtica i la sensualitat, aporten un aspecte molt humà, el qual també es voldrà fer ús en el número a crear.

De les publicacions "Noon" i "Dansk", els exemples d'un disseny editorial més atrevit, on fan més ús dels colors vius i les tipografies grans, però amb un equilibri de la composició impecable, s'extrauran alguns recursos gràfics que aportaran el toc de diversió i arriscat al projecte. Ja que tot i que hi predominarà les estructures formals, es podran observar petits detalls que enriqueixin les seves pàgines.

Finalment els llibres d'autor serviran com a font d'inspiració per la creació dels textos i poemes, així com la forma de combinar text e imatge en aquells apartats que es vulguin il·lustrar a partir del text.

Un cop clars trets que es volen agafar de les revistes de tendència en l'actualitat, a continuació s'esmentaran les novetats. En primer lloc, i possiblement dels més importants és el fet que es tractarà d'un Bookzine local, on la idea serà promoure la riquesa del nostre territori, generalment totes les revistes que s'han analitzat estan construïdes a base d'informació d'arreu del món, i personalment és alguna cosa que allunya al lector local de tot allò que es mostra, en el meu número el que es vol aconseguir és aquest sentiment de pertinença i proximitat amb el que s'està mostrant. Una altra característica serà l'idioma indefinit, es vol permetre a cada artista o col·laborador a escriure amb aquell idioma amb el que es senti més còmode per expressar-se, així doncs, pot haver-hi textos amb anglès, castellà, català, francès...

El disseny gràfic tindrà també un gran paper, on es vol combinar les estructures formals i minimalistes amb pàgines més atrevides, això dificulta el fet de crear una línia editorial sòlida, però precisament aquesta barreja pot ser el punt característic de l'edició gràfica.

Finalment esmentar la combinació de textos més llargs amb frases més aviat curtes, però on tota la comunicació tingui una veu poètica, i una sensació d'intimitat amb els lectors.

3. PLANIFICACIÓ

Desenvolupar un pla de gestió de projecte és imprescindible per aconseguir amb èxit uns bons resultats en el treball, així doncs la realització d'un anàlisi DAFO, com l'estudi dels riscos amb el seu pla de contingències corresponent, i l'ús necessari de les eines per la gestió d'aquest projecte seran els temes a tractar en aquest apartat.

3.1 Anàlisi DAFO

DEBILITATS	FORTALESES
<ul style="list-style-type: none"> • És la primera vegada que es realitza un treball així, i per tant no es té suficient experiència. • No es disposa d'un equip de creadors, una sola persona s'haurà d'encarregar de tot, mentre que la competència sí es poden distribuir tasques. • És un projecte limitat, dins el què és la producció, el meu treball es limitarà a la creació, maquetació e impressió d'aquest, mentre que si fos un projecte real, s'haurien de buscar subvencions, distribuïdors i un pla de difusió. • Pressupost reduït, no es podrà remunerar als col·laboradors. 	<ul style="list-style-type: none"> • La il·lusió amb què s'està portant tot el treball, passió a l'hora de crear i molta dedicació. • Molta cultura visual i consumidora habitual de revistes independents. • Ull crític a l'hora d'analitzar obres d'art i artistes, així com els dissenys gràfics i editorials de la competència. • Perfeccionista i polida. • Target objectiu: un mateix. S'està creant un producte el qual la mateixa creadora en seria lectora i el compraria.
AMENACES	OPORTUNITATS
<ul style="list-style-type: none"> • Existeix molta competència amb una trajectòria ben consolidada. • No es posarà a la venda i per tant no s'obtiniran beneficis, ni tan sols es cobriran les despeses econòmiques. • Degut a la NO remuneració i a la NO difusió, hi ha el risc del rebuig de molts possibles col·laboradors. • No es té una impremta de confiança, per tant hi ha el risc d'imprevistos en el compliment de terminis i ajustos de cost. 	<ul style="list-style-type: none"> • Creada a Barcelona, potència mundial del disseny, i per tant facilita el reconeixement extern. • Basada en el territori Català i proximitats, per tant s'està a l'abast d'una bona comunicació amb els col·laboradors i les mobilitzacions als possibles llocs on anar. • Mercat que està en total creixement. • Expansió de la cultura indie i l'estil de vida més alternatiu com hipsters i naturalistes, target objectiu. • Possibilitat d'una subvenció per part de l'Ajuntament, a canvi de difondre l'art local. • Possibilitat d'accedir a un màster de Disseny Editorial a l'Elisava, presentant el producte com a portfoli.

3.2 Riscos i pla de contingències

La majoria dels riscos als que es veurà sotmès aquest projecte han estat plantejats en l'apartat d'amenaques del DAFO. A nivell personal no haurien d'haver gaires imprevistos, a no ser que s'entrin a valorar les possibilitats de caure malalta o de perdre els arxius generats com la memòria entre altres materials que es vagin creant al llarg del treball.

El primer d'aquests riscos seria de baixa importància i les possibilitats són pràcticament nul·les, ja que en els últims anys no s'ha patit cap malaltia rellevant. El segon, sí seria molt greu que s'extraviés alguna part del treball, ja que són hores dedicades que es perdrien i aleshores es correria el risc de no arribar a temps per l'entrega final. Quant a les probabilitats, la idea és minimitzar-les al màxim, tenint cura de saber perfectament on es té tot el material, a més de tenir diverses còpies, tant en discos extraïbles com a la xarxa.

Per altra banda, existeixen factors externs que poden perjudicar la dinàmica del projecte. El primer d'ells el trobem durant la reproducció, on poden sorgir dificultats a l'hora de trobar col·laboradors artistes que vulguin prestar les seves obres per una revista d'aquestes característiques, i encara més si no obtindran cap benefici econòmic. És molt probable que durant la recerca d'aquests, s'obtinguin moltes respostes negatives, la solució estarà en fer una bona investigació i demanar a artistes molt emergents que no tinguin ja una trajectòria dins el món de l'art i per tant, els interressi promocionar-se de la manera que sigui.

Un altre dels problemes que s'haurà d'afrontar és el fet de dependre de segones i terceres persones, es pot donar el cas que un dels col·laboradors no compleixi amb el seu requisit o termini d'entrega de les fotografies, i que per tant alenteixi el treball. Aquesta situació es donaria sobretot si es treballa amb algú amb qui no hi ha confiança i que per tant aquella persona no sent cap mena de vincle cap al productor i no es posa cap pressió a sobre perquè li és indiferent, això es resoldria intentant treballar amb gent més aviat propera amb qui sí es té un poc de confiança guanyada, generant dates d'entrega amb prou marge de temps per retard o bé tenir opcions secundàries d'altres artistes aternatius en cas que fallés algun dels primerament seleccionats.

Una altra situació similar a l'anterior és que per la impremta es serà un client més, i per tant els serà indiferent els terminis d'entrega del treball, podria ser que els sorgeixi algun inconvenient de qualsevol tipus, o que el preu final de la impressió pugi encara més del que estava previst. Per això és molt important establir un contacte amb la impremta amb suficient temps d'antelació perquè es puguin organitzar bé, sabent que "x" dia hauran de fer una impressió i maquetació d'aquestes característiques.

Per últim, el fet de tenir un pressupost limitat, el qual anirà gairebé tot per a la maquetació de la revista, fa que s'hagi de reduir els costos en desplaçaments, de manera que si algun artista queda massa lluny dins de Catalunya, no es podria treballar comodament, en quant a producció d'imatges o entrevista ja que no es disposa de transport particular.

3.3 Anàlisi Inicial de Costos

A continuació es farà una estimació dels costos que comporta tota la creació del treball de TFG i la revista impresa (Taules 3.1 i 3.2). S'ha fet un anàlisi complet on s'han tingut en compte aspectes com les despeses indirectes, i per tant: viatges, material a necessitar, consumicions en reunions de treball, i la mateixa impressió del producte. També s'han valorat els costos indirectes com ara, les hores de feina dedicades, els béns materials utilitzats i els programes que s'utilitzaran.

Costos Indirectes

(Taula 3.1) Costos Indirectes.

Descripció	Hores	Preu/Hora	Total
Preproducció	200	15	3000
Producció	200	15	3000
Postproducció	20	10	200

3200€

Costos Directes

(Taula 3.2) Costos Directes.

Descripció	Detall	Costs	Total
Viatges		100€	100€
Material			2600€
	Càmera	1000€	
	Mac	1500€	
	Disdú	50€	
	Altres	50€	
Consumicions		20€	20€
Software		x4 mesos	300€
	Photoshop	25€/mes	
	Indesign	25€/mes	
	Premiere	25€/mes	
Impressió		500€	500€

3520€

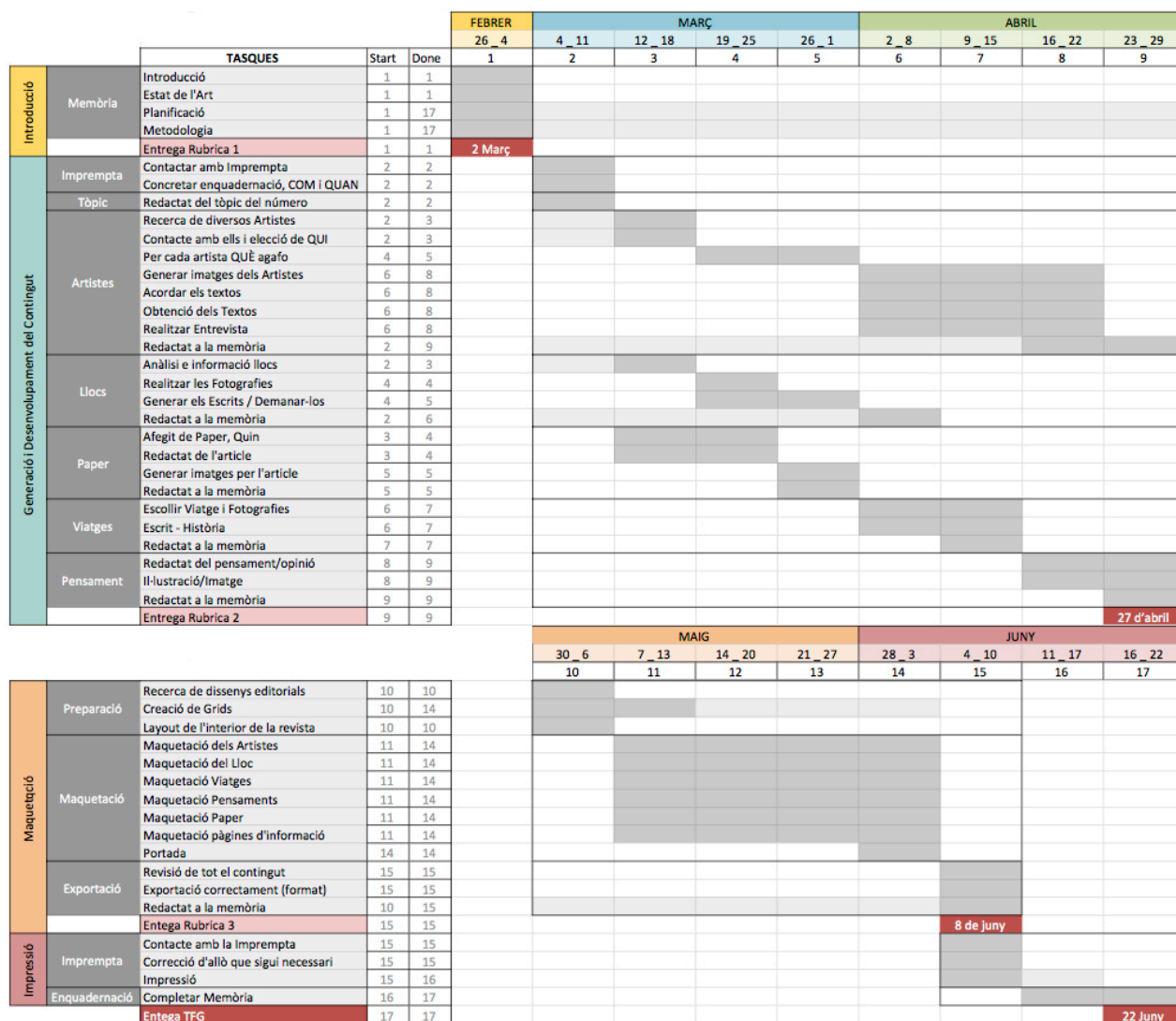

3.4 Eines per a la Gestió

Per concloure amb el que és la planificació d'aquest treball, s'ha creat un diagrama de Gant, per tal de tenir unes pautes de la feina que s'ha de fer cada setmana, i portar una bona organització per no tenir problemes de temps amb les entregues i terminis.

S'han dividit els 4 mesos, 3 grans grups: Generació i Desenvolupament del Contingut, Maquetació i Impressió, i cada un d'aquests, fragmentats en totes les tasques que s'hauran de dur a terme. Tot això col·locat en una taula del temps, on també s'han indicat les entregues de cada rúbrica i la final del TFG.

A continuació podem observar l'esmentat diagrama, amb l'ordre i duració de cada tasca, relacionant els colors de cada període amb el color dels mesos que els pertoca de realització. Val a dir que s'ha modificat la col·locació dels mesos de Maig i Juny a la part inferior, per a què la lletra pogués ser llegible en aquest document.

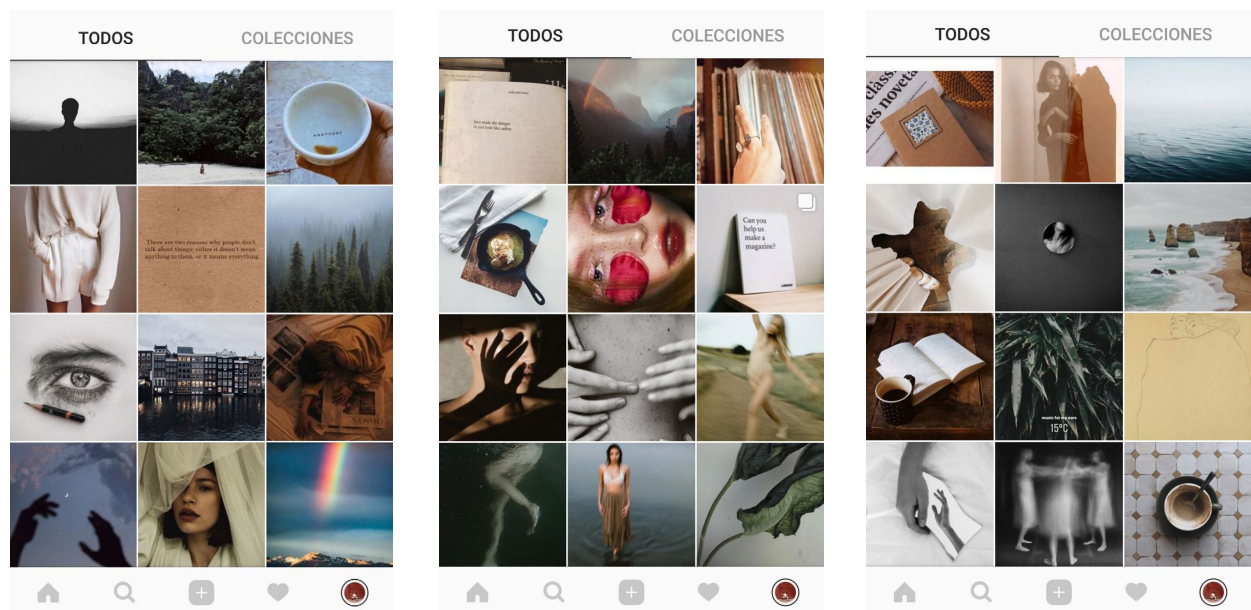
(Fig 3.1) Diagrama de Gant

(Fig 4.2) Tauler de Trello

A part de les eines de seguiment, també es comentaran les eines de realització del projecte. Tots aquells programes que siguin necessaris de la creació de contingut i del producte en sí. Dels quals ja es té un coneixement base de l'ús de tots ells.

Primerament s'utilitzarà l'aplicació d'Instagram per ajudar-nos amb la recerca d'artistes o de fonts d'inspiració, es tracta d'una aplicació on els usuaris poden publicar fotografies amb una breu descripció, avui en dia sinó només s'utilitza en l'àmbit social, sinó també professional, on artistes i marques o empreses actualitzen els seus perfils amb les seves novetats. A continuació es mostren algunes captures de pantalla de la carpeta de fotografies guardes que permet tenir Instagram, on també es pot observar l'estil d'imatge que m'agrada.

(Fig 4.3) Captures de Pantalla d'Instagram Personal.

La resta de software que s'utilitzarà és bàsicament alguns programes de l'Adobe Creative Cloud, més exactament Photoshop, InDesign i Premiere (Fig 4.4).

El Photoshop servirà per editar i retocar tot el que estigui relacionat amb imatge, és a dir, les fotografies estaran editades, tant les que es produeixin durant la preproducció, com les que estiguin proporcionades pels col·laboradors.

L'InDesign es farà servir per a tot el que té a veure amb la producció, i per tant la maquetació de la revista i la creació de la memòria.

I finalment el premiere s'utilitzarà a l'hora de fer el vídeo final per a la presentació, serà el programa d'edició i muntatge de l'audiovisual.

(Fig 4.4) Logotips dels Programes

4.2 Modificacions

Al llarg del desenvolupament del treball pot ser que sorgeixin imprevistos, canvis de decisions o d'altres alteracions així doncs a continuació s'explicaran les modificacions realitzades.

En primer lloc la planificació s'ha vist alterada a causa de l'endarreriment en les entregues dels textos de dos artistes. Això vol dir que part del contingut de la revista que havia de tenir per la data del 27 d'Abril el tindrà uns pocs dies després. Es deu a causes totalment externes i alienes. Així i tot si aquests escrits no arriben pròximament, s'haurà de contemplar l'opció a organitzar una quedada amb ambdós artistes per tal de pressionar i realitzar el text amb l'ajuda d'una gravadora si cal.

Aquest fet afectarà per tant a la impossibilitat de realitzar el text de la reflexió final, ja que es necessiten tots els escrits previs per poder realitzar-la correctament, amb el sentit i la coherència que li pertoca.

En segon lloc, s'està dubtant en eliminar un apartat de la revista ja proposat, es tracta del referit al "Paper", no s'ha trobat cap temàtica prou interessant o vinculada amb el número, i per tant s'està donant voltes a si acabar incloent-l'ho o no.

El primer dels punts no afectarà en absolut el pressupost, sinó que és un tema d'ajustos de terminis, en canvi la segona alteració sí que afectarà els costos. El fet d'eliminar un apartat de la revista suposa una disminució de pàgines d'aquesta i per tant podria reduir lleugerament els costos d'impressió. Tot i que tenint en compte les xifres de les quals parlem, el canvi és força insignificant.

5. PREPRODUCCIÓ

A continuació es parlarà de tot el procés previ a la creació de la revista, és a dir, de tota l'elaboració del contingut que hi apareixerà. Ja que abans de començar a omplir les seves pàgines s'ha de tenir una idea de quantes pàgines tindrà, del seu format, de la quantitat d'informació que s'hi voldrà incloure i quina serà la seva disposició i ordre en el seu interior.

5.1 Primer contacte amb la impremta

Abans de res és imprescindible tenir una primera presa de contacte amb la impremta. En primer lloc per preguntar quant temps triguen a fer una impressió d'aquestes característiques, i per tant així portar una correcta organització quant al temps que es té per dur a terme tota la producció i ajustar-se al planning. En segon lloc, per tal de tenir una idea dels costos i per tant acabar de pensar quantes còpies s'imprimiran, d'això en dependrà si es pot oferir o no als artistes una còpia a canvi de la seva col·laboració. I finalment els formats i números de pàgina que ofereix cada impremta i quins recomanen per tal de preveure la quantitat de contingut que s'hi podrà afegir i fer-se una idea del possible resultat a obtenir.

Així doncs es va fer una recerca de diverses impremtes de Barcelona i es van acabar escollint un parell: "Còpialab Fotografia" i "The Folio Club". En totes dues es farà una visita preguntant els tipus de producte que ofereixen i demanant un pressupost tot detallant els acabats que es desitgen per al bookzine a crear.

En la primera d'elles, "Còpialab Fotografia" ofereixen tot un seguit de tipus de llibres d'autor dividits en: "copiobook", "artist's book" i "wedbook", cada un d'ells amb unes característiques similars quant a presentació i formats però amb diversos tipus de qualitat, paper i tipus d'impressió.

(Fig 5.1) Oferta de llibres de la pàgina de Copialab.

Un cop allà es va parlar amb el cap d'impressions, al qual es va explicar les característiques que es buscaven, un format intermedi entre A5 i A4, amb un paper amb cert gramatge mat, tapa dura amb imatge en la portada, enquadernació cosida i a poder ser amb el llom a la vista per donar-li un valor artesanal afegit i d'unes 100 pàgines aproximadament.

Amb totes aquestes dades es van mostrar un parell d'exemples de mostra del possible resultat, el format seria 20x28cm i amb un gramatge de 130gr. El pressupost calculat per aquestes característiques en aquesta impremta era de 133,92€ en cas de produir només un exemplar. ^[25]

LABORATORI BLANC I NEGRE CÒPIA, S.L.
 C/ Sèneca, 5
 08006 BARCELONA
 Tlf. 93 415 20 00
 lab@copialab.com
 C.I.F. B58529645

Jana
 jana.jori.ipsi@gmail.com

Barcelona
 N.I.F.:

Data: 8- 3-2018
Num Pressupost: 139

REF.	DESCRIPCIÓ	QNT.	PREU DTE.	IMPORT
COD30	Copiabook 20x28 (32 pàg)	1	48,300	48,30
COF30	Copiabook pàgina 20x28	68	0,840	57,12
COF30	Copiabook cosit de plecs	9	1,500	13,50
COFUN30	Copiabook Enquadernació de tapa oberta	1	15,000	15,00

Dte. Esp.

Dte. P.P.

TOTAL € SENSE IVA
 133,92

Este presupuesto tiene una validez de 60 dias. Para su aceptación, es necesaria su firma o sello y una paga y señal del 30% del importe. El 70% restante se abonará en el momento de la recogida.

(Fig 5.2) Presupost de impremta Copialab.

Tot seguit es va voler contrastar aquest pressupost amb el d'una altra impremta molt ben valorada, es tracta de "The Folio Club". A allà directament es va explicar quin tipus de resultat es buscava i també van mostrar algunes mostres de llibres que podien elaborar, l'enquadernació cosida amb el llom obert seguia sent un punt distintiu clau per donar caràcter a la revista, i les directrius una mica les mateixes, tapa dura amb imatge, unes 100 pàgines i gramatge 120gr amb un format de 17x24cm. En aquest cas es va demanar el pressupost per a dos formats diferents i per a diferent nombre de còpies, 1, 5 i 10 unitats. ^[26]

(Fig 5.3, 5.4 i 5.5) Imatges de la pàgina web de The Folio Club.

THE
Folio
CLUB

SFERA PRINT SPACE, S.L.
C/Roc Boronat, 37
Barcelona 08005
T. 933569606
print@thefolioclub.com

PRESUPUESTO Nº: 18-0243
Barcelona, 12-03-18

Persona Contacto: Jana jana.jori.ipsi@gmail.com 628333714

Producto: libro
Formato: 17 x 24 cm
Número de Páginas: 100
Papel Interior: splendorgel 120 gr
Papel Portada: splendorgel 120 gr
Papel Guardas: splendorgel 120 gr
Tintas interior: 4+4
Tintas portada: 4+0
Cabezada: negras
Enquadernación: suiza lomo vista cosido tapa dura
Acabados: hilo blanco
Modelos: 1
Cantidad: 1 u Precio: 165€ + iva
Cantidad: 5 u Precio: 106,38€ c/u + iva
Cantidad: 10 u Precio: 87,15€ c/u + iva

Producto: libro
Formato: 16 x 23 cm (ojo cambio 1 cm del presu original por ser cosido)
Número de Páginas: 100
Papel Interior: splendorgel 120 gr
Papel Portada: splendorgel 120 gr
Papel Guardas: splendorgel 120 gr
Tintas interior: 4+4
Tintas portada: 4+0
Cabezada: negras
Enquadernación: suiza lomo vista cosido tapa dura
Acabados: hilo blanco
Modelos: 1
Cantidad: 1 u Precio: 93,13€ + iva
Cantidad: 5 u Precio: 63,33€ c/u + iva
Cantidad: 10 u Precio: 46,54€ c/u + iva

IVA NO INCLUIDO - Transporte NO INCLUIDO
Validez de la oferta: 30 días a partir de la fecha.
Este presupuesto no incluye correcciones ni pruebas de color.
La tolerancia permitida sobre la cantidad de entrega total es de + -5%

Condiciones de pago:
50% por adelantado con la aprobación del presupuesto y el resto a la entrega del material
Ingresos en la siguiente cuenta: Sfera Print Space S.L. IBAN ES68 2100 3021 0222 0035 8098

Atentamente, el Departamento Comercial

(Fig 5.6) Presupost de impremta The Folio Club.

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA
BARCELONATECH

Centre de la Imatge i la Tecnologia Multimèdia

Així doncs tot comparant ambdós pressupostos s'ha decidit decantar-se més per "The Folio Club", no només pel millor preu sinó perquè transmet més confiança quant a flexibilitat i qualitat, ja que després d'investigar una mica s'ha comprovat que és la impremta amb la qual treballen editorials de bon nivell.

5.2 Tòpic

Què és el tòpic? Tal com es va enunciar aquesta revista es tracta d'un primer número d'una revista amb continuïtat. Aquest tipus de revistes acostumen a tenir un nom general pel qual se la identifica com ara els exemples de "kinfolk", "Dansk", "Another Escape", "Cereal", "Odiseo". I després en la majoria d'elles cada número te un tòpic. En el cas de "Another Escape" per exemple, trobem tòpics com "The Night", "The wilderness", "The Natural World", els quals al llarg de la revista es fa referència o s'hi veu reflectida en els articles o reportatges aquesta temàtica general. En canvi en el cas de "Odiseo" no presenta cap tòpic, els seus volums estan breument descrits en la seva portada però no contempla cap temàtica general en concret.

El tòpic és útil però no imprescindible, tot i així sempre dona un valor afegit que el contingut de la revista tingui una unitat, veure la revista com a una peça més sòlida i concreta. Això també ajuda que el públic se senti més atret per una temàtica que per una altra, cosa que es podria donar el cas que un tòpic tingués molt més èxit que un altre, és per això que s'ha decidit tenir en la revista una temàtica general per donar aquesta sensació d'unitat però d'una manera més subtil que no buscant que tots els articles o reportatges del número es tractin exclusivament d'aquell tòpic.

Després de donar-hi moltes voltes s'ha acabat concloent que el tòpic definitiu serà "SOMNIS", referint-nos als a allò que es vol arribar aconseguir en la vida, a les aspiracions personals. Hi han diverses raons per les quals s'ha acabat escollint aquesta temàtica.

La primera d'elles és el fet que el temps i recursos limitats impedeixen que es pugui crear una revista plantejant un tòpic aleatori que interessi i després generar tot el material, no es té el pressupost necessari per demanar als artistes que creïn una obra des de 0 i amb el temps tan limitat, és per això que s'ha intentat buscar alguna cosa que tot i tenir diversos artistes amb obres molt diferents puguin tenir un punt en comú més enllà dels seus treballs. De la mateixa manera que es pot enllaçar també amb els escrits dels apartats del local, del viatge i la reflexió. Així doncs la reflexió que es vol incloure es planteja com a una cloenda sobre el tòpic de cada número, donant així un repàs del plantejat sobre els somnis al llarg de la revista i acabar de donar-li aquesta unitat que es buscava i un sentit coherent a tota la peça.

A més a més es vol vincular al fet que personalment el repte de fer una revista és un primer pas cap al somni d'arribar algun dia a ser directora de la meua pròpia revista. Així que què millor que el primer número es plantegi d'aquesta manera.

5.3 Metodologia i Material

Aquest punt estarà dividit en els diversos apartats de la revista i quin procediment s'ha seguit per a l'elaboració del material de cada un d'ells.

5.3.1 Artistes

En el moment de plantejar aquest apartat dins la revista ja es va començar a donar voltes a quins artistes podria incloure. Tal com es va esmentar en la part introductòria d'aquest treball s'utilitza l'aplicació d'Instagram per buscar i descobrir perfils d'interès, siguin artistes, marques, o perfils atractius a nivell compositiu que serveixin d'inspiració personal.

Així doncs des d'aleshores, les següents setmanes es va estar més pendent a l'hora d'observar les novetats dels perfils que se segueixen, alhora que també investigar i buscar possibles potencials per contactar i proposar col·laborar a la revista. D'aquesta manera es van acabar escollint 4 artistes definitius, cada un d'ells amb les seves característiques, amb certes semblances i diferències. A partir d'aquí es va passar a contactar tot depenent la relació que tingués amb cada persona.

Un tema molt important a tenir en compte, es el dels drets d'autor. Per temes jurídics, es va creure necessari redactar un contracte de cessió de drets d'autor per cada un dels artistes que publicarien fotografies seves en la revista, d'aquesta manera es deixa clar que accepten la impressió d'aquestes, i la divulgació de la revista a través de xarxes socials o altres plataformes digitals. Així doncs, a la llarga s'eviten mal entesos i tothom està d'acord amb la finalitat de l'ús de les fotografies (veure els contractes a Anexos: "A. Cessió drets d'autor" w).

(Fig 5.8) Fotografia de la llibreta del TFG

“CRIS ROMAGOSA”

(Fig 5.7) Captura de pantalla instagram

@crisromagosa.

[27]

Cris Romagosa [28] és una artista, fotògrafa i escriptora que és destacar per la seva capacitat d'explicar històries o reflexions a través del seu art. La seva vida al bosc es veu reflectida perfectament en les seves obres, un atractiu visual del qual es vol impregnar la revista en qüestió. La seva estètica orgànica, relacionada amb la naturalesa i l'espiritualitat, junt amb les seves aquarel·les i escrits van ser determinants per ser una de les propostes de col·laboradora.

Va ser descoberta a través d'Instagram, gràcies a unes fotos que li va fer a una model amb la qual es va tenir un contacte, a partir d'aquí s'ha estat pendent de les seves fotografies tot admirant la seva manera de fer. Tot seguit abans d'enviar-li un missatge amb la proposta es va revisar la seva pàgina web per tal d'així conèixer una mica més sobre ella i tot el que ha creat.

El primer contacte va ser a través d'Instagram, tot explicant que seria pel treball de fi de grau, que no seria per una revista comercial sinó exclusivament d'ús personal i que el material a demanar seria del que ja tingués creat, tant text com d'imatge i que per això no seria una col·laboració remunerada econòmicament. Ella automàticament va accedir i va donar llibertat absoluta de poder utilitzar el seu material.

La següent tasca va ser la de llegir-se tots els seus textos diverses vegades, escollir quins eren els que podien ser més interessants. Després revisar totes i cada una de les fotografies, tant les fotografies d'espai interior i exterior com les dels seus dibuixos, aquesta feina va durar diversos dies, ja que té molt material produït i la tria es dificultava a causa de la seva qualitat en totes les fotografies. Es va decidir imprimir aquesta primera selecció i crear una composició en la llibreta que s'està utilitzant pel

(Fig 5.8) Fotografia de la llibreta de TFG.

TFG per tal de poder veure les imatges en un conjunt, per visualitzar la seva estètica i com funcionaven unes amb les altres, i de la mateixa manera amb els textos, es van enganxar a la llibreta els 4 possibles textos per poder llegir-los i pensar amb quines imatges podrien estar més relacionats.

En la seva obra hi predominen 2 grans temàtiques sobre les quals parla i fotografia. La primera d'elles és el seu refugi, ella viu a una petita casa que es troba enmig del bosc, i aquest entorn forma part de l'art que crea, en segon lloc la pintura, les seves aquarel·les amb un estil molt singular també són un gran atractiu. És per això que es va decidir escollir els textos i imatges en funció d'això:

En primer lloc un escrit on es descriu a ella, forma part de la bio de la seva pàgina web, acompanyat d'algunes imatges on surti ella en el seu entorn o pintant:

“Creo en las historias que se dibujan, se fotografían, se revelan, se escriben, y se comparten desde las entrañas, desde las profundidades y las grietas.

En una belleza infinita que brota de la sensibilidad, la sencillez, del dolor, de la emoción. Sin acotar sentidos, me expreso a través de las disciplinas que orgánicamente, y a través de las emociones, se manifiestan en forma de necesidad. Cómo forma de vida, siendo un hábito más de mi rutina; imágenes, papel, carretes, pinceles, agua, pigmento, tinta, los ojos, mis manos, mi cuerpo entero, todo ello es un mecanismo que se expresa, no solo por compartir, sino por una urgencia interna de crear.

Mis raíces me han traído hasta aquí, buscando, entre miles, las osas de los cielos abandonados de los bosques junto a mi abuela, mi estrella polar.

He perdido de vista muchas veces esa guía que encuentro cuando miro el alma desde la memoria. Me rodean las maderas con las que he crecido, las telas de óleo que vi pintar de sus manos, y todo ello brota desde un lugar en que como faro que fue, deseo dejarme guiar. Siento que mi fuente reside en la memoria de las raíces, árboles ancianos que se retuercen hasta los cielos más lejanos, salvajes y estrellados.

Este es mi espacio, donde sigo creciendo y vacío mis sensaciones, viajando más allá del lomo de las ideas.” - Cris Romagosa.

(Fig 5.9 i 5.10) Fotografies de Cris Romagosa, apartat Bio de la seva pàgina web..

Tot seguit apareixerà la temàtica del seu refugi, l'artista col·lecciona un munt d'imatges d'aquest, en part perquè és una de les seves fonts d'inspiració. A l'igual passa amb els seus escrits, molts d'ells fan referència aquest espai on es passa hores i on crea la majoria del seu art. Així doncs el text i les imatges escollides (amb possibilitat de canvi segons convingui en la composició final) són les següents:

(Fig 5.11 - 5.12 - 5.13) Fotografies extretes de la pàgina web de Cris Romagosa.

Un breve encuentro con mi refugio.

“Mi refugio es el lugar más bello para mí, es el único lugar que conserva una combinación de sensaciones que no encuentro en otra parte.

Esta guarida salió en un intento de gritar, de sacar, de vaciar, tras muchos años abandonado y a merced del tiempo, de la naturaleza y su fauna, decidí untar mis manos en todo ese cúmulo de años y con todas esas ganas de salir, de bucear hacia la superficie, en una de mis luchas, conseguí llegar hasta este lugar. Y es aquí donde me siento libre, donde hago tangibles mis sueños, mis fantasías, mis ilusiones. Aquí es donde detengo el tiempo, y donde la naturaleza que lo envuelve me protege. Acogida por esa fauna, porque me visitan, porque me hago al bosque, porque así, en ese silencio acompañado, me encuentro.” - Cris Romagosa.

My wild cabin.

“Literalmente, fui arrancando del suelo viejas y muy deterioradas capas de años y naturaleza salvaje, para descubrir algo que se revelaba ante mí. Desprendiéndome de años de pesada incomprensión, de lucha, de negación, de pesos dolorosos que polvorientos sólo ocupan un lugar preciado. De las pocas ocasiones en la vida, donde mis entrañas me pidieron a gritos que ese lugar abandonado y conquistado por la rebeldía descontrolada, debía desvelarlo. Ante las miradas y mofas de muchos, persistí, y fui recuperando lo que una vez había sido, bello. Lo que antiguamente servía para las gallinas, y más tarde fue un pequeño apartamento y hoy era hogar de ratas, ratones y dragones. Hoy, aún lo es, porqué lo compartimos, no me importa, ellos tendrán un techo, unas maderas y lanas si lo necesitan. Así es mi wild cabin, es salvaje, en su significado más noble, honesto y sencillo.

Los cristales de este pequeño refugio son grandes ventanas que se han abierto tras robustos muros de piedra. Como si tras ellos, una vez los desgarros se tornan leves, esos muros se desfragmentaran dando así paso a la luz, luz que se da en el escondite. Madriguera para los que el mundo es demasiado grande y grave.”- Cris Romagosa.

(Fig 5.14) Fotografia extretes de la pàgina web de Cris Romagosa.

(Fig 5.15 - 5.16 - 5.17) Fotografies extretes de la pàgina web de Cris Romagosa.

Per acabar amb els treballs de la Cris Romagosa, no podia faltar un últim apartat referit a les seves il·lustracions tan particulars. En un dels seus textos parla de les seves criatures, així doncs és ideal per tal de vincular aquest escrit amb les imatges.

A Orillas.

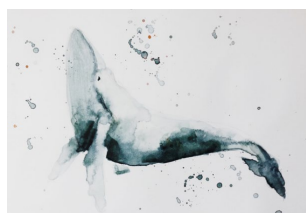
“Se inicia un nuevo rumbo. Mis ballenas me conducen hasta tierra firme. Entre corrientes, cantos y tempestades, la brújula señala el destino rocoso.

Brotan árboles a lomos de los ancestros espectros, las arenas se dividen surcando grandes rocas, y otros viejos sabios, de fuertes y arañadas raíces me acogen ahora.

del mar a la tierra. de la tinta al grafito. todo me devuelve.

aparece una nueva serie que precede algo muy especial, que se anticipa en los mapas y que se irá desvelando.

mi tempo es lento, lo sabía, y lo sé de nuevo. curiosamente mis criaturas, lo son también, y ahora los robustos centenarios, que me acogen bajo sus alas brotadas, se llaman maestros en esto de las velocidades..”- Cris Romagosa.

(Fig 5.18 - 5.19 - 5.20 - 5.21) Fotografies extretes de la pàgina web de Cris Romagosa.

JOAN POLO

(Fig 5.22) Captura de pantalla instagram
@joanpolo2.
[29]

El Joan Polo ^[30] és un jove estudiant de Belles Arts a la Universitat de Barcelona. Amb només 19 anys la seva producció de fotografies i peces artístiques és força extensa. En la seva obra podem dir que prima la fotografia, entre aquesta tècnica trobem imatges macro d'insectes, de plantes, animals, textures diverses i retrats experimentals. A més a més també mostra alguns treballs relacionats amb el dibuix, sempre experimentant diferents tècniques.

D'aquesta artista es vol destacar la seva sensibilitat compositiva, les seves experimentacions i el seu tractament amb el color.

No va ser gens difícil contactar amb ell, ja que el tenia fitxat des de feia temps, pel fet que tot i ell ser uns anys més petit vam estudiar a la mateixa escola, això fa que ja hi hagi certa confiança. Així doncs es va enviar un missatge tot explicant la proposta de col·laboració. Ell va acceptar de seguida sense cap problema.

Així doncs es va accedir a fer una recerca profunda en les seves fotografies per tal d'escollir aquelles que podien ser més interessants per publicar en la revista. Durant aquest procés es va veure que la majoria dels seus retrats presentaven una mateixa característica: la desfiguració del rostre. D'aquesta manera es va decidir escollir dues sèries possibles de 4 retrats amb aquesta peculiaritat. D'entre aquestes imatges més endavant es decidirà si es fan servir les dues sèries o només una.

Tot seguit se li va demanar que escrivís amb les seves paraules i amb total llibertat d'expressió una breu introducció sobre ell mateix. Que respongués a la pregunta: "Què passa amb els rostres?". I finalment la repetida pregunta de quin és el seu somni.

Introducció

“Quan tenia 16 anys els meus pares em van fer un regal. Un regal que ningú pensava que em portés on m’ha portat. Em van sorprendre amb una càmera de fotos rèflex, amb la qual vaig començar a investigar i a poc a poc vaig saber manipular. Al llarg d’aquest període vaig estudiar el batxillerat artístic, que em va servir per adquirir una base del que estudiaria a continuació: la carrera de Belles Arts, que actualment curso. La meua producció està basada principalment en la fotografia digital, malgrat que tingui també obra plàstica i gràfica. Gran part d’aquesta obra fotogràfica es tracta de retrats de persones, ja que sempre m’han interessat i molts dels meus referents els treballen.

Em sento força identificat amb la visió artística de Jesse Draxler, es tracta d’un referent indiscutible en la meua obra. Sobretot el que m’agrada és conèixer artistes emergents i amateurs a través de les xarxes socials, crec que és un dels possibles bons usos d’aquestes. Alguns d’aquests artistes els quals segueixo i em serveixen d’inspiració són Wendelin Wohlgemuth, Ian Hodgson i Justin Hopkins, entre d’altres.”

Què passa amb els rostres?

“Una característica repetida en moltes de les meves obres és l’absència o la desfiguració del rostre o d’una part d’aquest; una característica que no està pensada en la majoria dels exemples, sinó que acaba esdevenint per alguna raó. Molts cops es tracta d’un recurs estètic, ja que utilitzo aquestes deformacions jugant i experimentant directament amb la mateixa càmera, aconseguint resultats singulars de manera aleatòria. Altres cops es tracta d’un suport conceptual, per tal d’ajudar a sostenir la idea o emoció que vull transmetre.”

Quin és el teu somni?

“Suposo que el que jo considero “el meu somni” es tracta de la base de la felicitat i de la realització personal, i és que no desitjo res més que poder fer el que m’agrada, envoltat dels que estimo i sent estimat. No crec que pugui ser feliç d’una altra forma.”

(Fig 5.22 - 5.23 - 5.24 - 5.25 - 5.26 - 5.27 - 5.28 - 5.29) Fotografies extretes de la pàgina web de Joan Polo.

“NATY CRECI”

(Fig 5.30) Captura de pantalla instagram
@nacrekien.

[31]

La Naty ^[32] és sens dubte una creadora polifacètica, tal com es descriu a la seva pàgina web ella és directora d'art, fotògrafa, “food-stylist” i actriu. És originàriament d'Uruguay però viu a Barcelona. El darrer any va crear un projecte anomenat “cocinarte”, el qual combina la fotografia, nutrició i receptes saludables. I es que les seves creacions es centren sobretot en la fotografia gastronòmica.

Les seves imatges presenten una estètica molt definida, els elements orgànics, la il·luminació, els colors i la distribució dels elements són característics del seu estil. A més a més es pot apreciar certes tendències a l'hora de compondre i presentar els seus plats. A més a més, val a dir que tots els plats estan cuinats per ella mateixa i per tant són fruit de la seva afició a la cuina i la nutrició.

Amb la Naty ja es va contactar fa temps per un altre projecte personal tot i que mai es va acabar produint, aquesta vegada sí que era l'ocasió per treballar amb ella, així doncs es va enviar un missatge tot recordant-li qui era jo i amb l'explicació de la causa del missatge. Altra vegada, ella va accedir a col·laborar sense problemes tot donant el permís d'utilitzar tot allò que necessités. A continuació es va fer l'anàlisi de les seves fotografies, i a mesura que anava descobrint nous treballs anaven sorgint dubtes i curiositats. És per això que s'ha decidit crear una breu entrevista amb diverses preguntes sobre ella i la seva carrera professional, ja que es tracta d'un perfil molt interessant.

Aquesta entrevista que es veurà a continuació s'ha fet per escrit, a causa de la seva poca disponibilitat horària per poder realitzar una quedada i gravar les seves respostes amb notes de veu. A més també s'han escollit algunes fotografies que ompliran el seu apartat.

(Fig 5.31) Fotografia de la llibreta
de TFG.

Cuéntame algo sobre ti, lo primero que te venga a la cabeza.

Sobre mi? Hmm... siempre resulta difícil auto-definirse, quizá que soy muy inquieta, no puedo estar sin hacer nada, además gustan las cosas bien hechas aunque me lleven más tiempo, entonces me auto-exijo mucho en mis proyectos y me apasiono con ellos porque me gusta y me implico. Tengo claro que con consistencia y fuerza de voluntad todo se puede, uno se lo va demostrando a lo largo de los años, y la creatividad se va desarrollando a medida que te vas fijando en cosas, sobretodo en los detalles.

Qué descubriste antes, la cocina o la fotografía?

Diría que la fotografía, siempre he sido muy curiosa y echaba fotos a detalles, pero creo que parte de mi aprendizaje tuvo que ver la cocina, vino de la mano porque la comida fue mi modelo cuando empecé a descubrir como funcionaba la cámara y manejar la luz.

Cómo caracterizas tu estilo? Qué vemos de tu personalidad en tus obras?

Todos aquellos que estamos en el mundillo artístico, sobretodo en tema fotografía y pintura, al principio cuesta encaminarse hacia un estilo, y una vez lo tienes, te sientes algo satisfecho porque ya sabes por donde tirar. Me llena de orgullo cuando alguien me envía alguna foto bonita y me dice "esto es muy tú". Mi estilo entonces lo puedo definir no como oscuro, sino tenue, porque juego con la intensidad de la luz que entra, y a su vez también colorido porque destaca el objeto que hay.

Tu plato estrella?

Mi plato estrella son las quiches de verduras, en especial la de calabaza, calabacín y berenjena. Lo guay es que lo puedes hacer de lo que quieras, solo hay que darle rienda suelta a la imaginación.

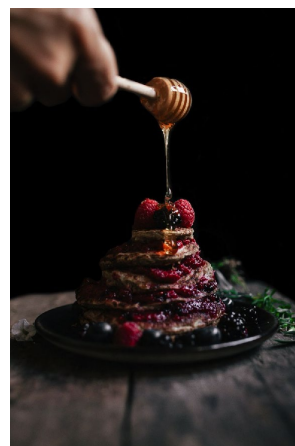
Cuando cocinas, estás pensando ya en la foto?

Sí, pero para ser sincera, a veces me hago una idea y luego voy improvisando las composiciones y combinando el attrezzo según lo que haya preparado, lo que si me ocurre es que cuando estoy haciendo la foto ya sé como la voy a editar.

Tengo curiosidad, cuál es tu espacio de Trabajo (las fotos son en tu casa o tienes un estudio con cocina) y de quién son las manos que aparecen?

Mi espacio de trabajo empezó siendo mi habitación, tenía un rincón con una mesa de madera que me regaló mi abuela y la luz que entraba era preciosa. Cuando ya gasté el fondo de la mesa, fui encontrándome tablas de madera, me las fueron regalando, algunas las restauré.. También algunas son en localizaciones que he ido encontrando o estudios, algún día tendré el mío!

Acerca de las manos... ¡hay muchas! En especial, y la que más se puede apreciar en mi Instagram son las de mi abuela cuando viene a verme, mi madre, mi padre (más rústicas), o amigos que lío cuando han venido a comer a mi casa.

(Fig 5.32 - 5.33 - 5.34 - 5.35 - 5.36 - 5.37)
Fotografies de la pàgina web de la Naty Creci.

Tiene un papel importante la pintura en tus fotografías? Cuáles son tus referentes e inspiraciones?

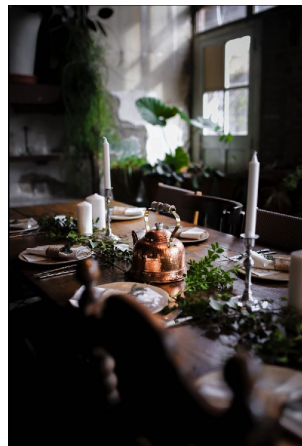
Al principio no, pero creo que el hecho de que me haya encantado la asignatura de Historia del arte cuando cursaba el bachillerato se ha metido en mi subconsciente.

Mis pintores preferidos son William Adoplhe Bouguereau, Caravaggio, El Bosco, Rembrandt, Parmigianino, Antonio Moro...

Cuéntame algo sobre la luz de tus fotos.

La luz de mis fotos suele ser natural, he intentado hacerlas con la artificial y el efecto (aunque fotógrafos conservadores digan que si y la apoyen a muerte junto a todo 100% técnico), yo creo que la suavidad de las sombras no es la misma... al menos no para la comida.

Me encanta jugar con la luz, y está claro que la natural te permite jugar y aprender como va la ISO y la /f/, desde luego ha sido mi mejor maestra. Me ha enseñado también que la mejor hora es la primera de la mañana y la última de la tarde. Mi luz favorita es la de los días lluviosos, sin duda. Lo que nunca falla es la intuición, hay que seguirla y apartarse un poco de tanta técnica.

Y de esa fijación que podemos ver por las fotografías en movimiento (echando alguna salsa, te, sirope... siempre echando algo al plato).

Esa fijación viene porque pretendo que las fotos tengan algo que contar... el plato estático no me dice nada, prefiero que intervengan manos y que caiga salsa dando la sensación de que la imagen está viva.

En qué proyectos estas metida ahora mismo?

Estoy trabajando como freelance, y el proyecto personal que tengo de cocina ya está listo! Pronto me veréis promocionando el crowdfunding, ya tengo todo el material y he preparado un video muy chulo para promocionarlo.

Una vez hecho, es una manera de cerrar etapa gastronómica, centrándome más en retratos y en una nueva serie que tengo en mente que tiene que ver poco con la gastronomía.

Cuál tu sueño? el real (lo que te gustaría en tu futuro) y l idóneo (puedes desvariar un poco si quieres).

Mi sueño es vivir de lo que me gusta, actualmente es inestable, pero confío en encontrar pronto el equilibrio. También me gustaría ser actriz. Mi futuro me lo imagino fuera de Barcelona, en algún país nórdico cuyo cielo esté nublado prácticamente a diario.

“MARTA GAETA”

(Fig 5.38) Captura de pantalla instagram
@marta gaeta.
[33]

La Marta es dedica al disseny de moda i està actualment treballant per inditex. Així i tot no són els seus dissenys pel que ha estat escollida com a col·laboradora de la revista sinó per totes les seves creacions paral·leles a la seva feina. Durant el seu temps lliure no descansa i al llarg del seu Instagram veiem una gran quantitat de “collage”. Es va pensar que al ser una tècnica en tendència havia d’aparèixer d’una manera o altra i qui millor que de la mà d’aquesta artista nata.

Es va arribar a ella arrel d’una amiga en comú, la qual cosa ja es parteix d’una certa confiança a l’hora de contactar amb ella. La Marta va accedir fàcilment a participar com a artista i aleshores es va estar parlant que al no tenir pàgina web seria interessant organitzar una quedada per tal de poder veure totes les obres que no té publicades a Instagram. La qual cosa ha portat a un contratemps pel fet que el dia que ens havíem de trobar finalment ella no va poder, de manera que la quedada ha quedat posposada en breus. Això ha dificultat a l’obtenció del que contingut definitiu que apareixerà en les seves pàgines. Tot i així s’ha indagat en el seu Instagram i s’han seleccionat una sèrie de collage amb opcions a ser els que il·lustrin la seva obra.

(Fig 5.39 - 5.40 - 5.41 - 5.42) matges extremes del Instagram de la Marta Gaeta.

Uns dies més tard ja va ser possible contactar amb ella personalment, em va estar ensenyant algunes de les seves peces, sobretot les digitals ja que un dels inconvenients amb què em vaig trobar és que la majoria de collajos eren fets a mà i no els tenia fotografiats amb bona qualitat. Així doncs es van seleccionar conjuntament algunes de les imatges, ja que posteriorment la elecció final seria tot depenent de la composició.

Pel seu text se li va demanar que redactés unes breu línies sobre ella mateixa, a més que respongués a la mateixa pregunta que l'artista Joan Polo: Què passa amb els rostres? I finalment quin era el seu somni a la vida, tal i com també s'ha fet amb tots i cada un dels col·laboradors.

*“Crear, investigar, indagar, cuestionarse, entender, encontrar,
buscar, dejarse llevar; esa es la base de mi trabajo.*

El collage es una manera de reinterpretar y un ejercicio para entender todo aquello que llevo dentro a través de mezclar diferentes puntos de vista. En la mayoría de las ocasiones simplemente sucede por un efecto de casualidad impulsado por la intuición. En el collage no existe la premeditación, es un acto incontrolado y honesto.

El rostro está tratado como un objeto de identidad y de expresión. En la mayoría de las ocasiones están tratados con misticismo y ocultismo. Estos dos factores son los que activan la imaginación y la curiosidad del espectador invitándole a sentirse empático con la obra. La falta de información es la herramienta que me permite conectar con el punto de vista de la persona que esta mirando, y es así como la ilustración se convierte en infinita.”

5.3.2 Local

Aquesta secció de la revista està pensada tenint molt en compte el target al que va dirigida, al cap i a la fi es tractarà d'amants de les revistes independents, del disseny editorial, i més en concret de gent de la zona relacionats amb el món de l'art i atrets per una estètica orgànica, natural, alternativa i moderna.

A l'hora de buscar locals de Barcelona que poguessin ser d'interès per aquest tipus de públic, es va plantejar la recerca com aquells llocs on jo com a consumidora de revistes aniria a fullejar-la, i a gaudir d'ella. Així doncs també és una manera de promoure aquesta indústria, buscar un espai agradable i afi als valors i estil de la revista en qüestió.

No va ser gaire difícil escollir el lloc, ja que presenta totes les característiques idònies per formar part del número que s'està creant. Es tracta de la "ESPAI JOLIU" ^[34], un local que va més enllà d'una simple cafeteria, es tracta d'una "concept store", aquesta expressió vol dir que és una tenda-cafeteria on venen productes diferents però amb certa relació entre si.

Era un espai ideal gràcies al seu ambient tranquil i acollidor, en ple barri del Poblenou. Allà s'hi pot anar a prendre un cafè, esmorzar, berenar, a més a més de poder comprar plantes amb els respectius testos, làmines d'il·lustracions i fotografies de diversos artistes, peces de ceràmica creades per artistes reconeguts i el punt més clau és que ofereixen la possibilitat de comprar o llegir la selecció de revistes de tendència que tenen col·locades en un taulell, moltes d'elles fonts d'inspiració del bookzine que s'està creant.

Aquest últim fet, ha estat totalment decisiu pel fet que, un cop obtingui les còpies del Bookzine impreses, seria un molt bon negoci per ajudar a la difusió el fet de donar al local alguns exemplars, no només estaria promocionant el seu propi local sinó també la meua creació i tot el contingut que s'hi trobarà en el seu interior.

Així doncs es va anar a visitar el lloc, el primer dia es tractava de la primera presa de contacte, la idea era viure l'experiència del lloc sense anar exclusivament a realitzar les fotografies, això seria important per després generar l'escrit sobre el lloc. Es van tastar un parell de plats de la seva carta, i es va gaudir de la lectura d'una de les seves revistes. A més a més abans de marxar, es van realitzar algunes fotografies de prova.

Aquestes fotografies no van tenir el resultat que s'esperava, ja que no estaven a l'altura del que és el local. Així doncs més endavant es va tornar a anar, ja amb una idea més clara de les imatges que es volien realitzar, i el tipus de detalls que havien de quedar plasmats.

Tot seguit es va fer la selecció de les imatges (no és definitiva fins a l'hora de maquetar, segons la composició), i es va escriure el text que acompanyarà el reportatge. ^[35] ^[36]

Paraíso

“Abro la puerta lentamente, como quién entra a un lugar desconocido, pues así era. Doy apenas dos pasos y me detengo, mi cabeza da un rodeo observando ese espacio... y plantas, primero veo plantas y macetas de cerámica por todas partes; en el suelo, en las estanterías de la pared, encima de la mesa, colgando del techo en los peldaños de una escalera que rodea la esquina izquierda y se termina en una puerta misteriosa que casi toca el techo, un techo alto del que cuelgan 3 bombillas de luz cálida...”

Acto seguido empiezo a caminar muy poquito a poco, ya fijándome más en los detalles, no puedo evitar acercarme al mostrador de revistas, algunas de tendencia y otras más emergentes, las ojeo acariciando las portadas, pasando las páginas con detenimiento y admiración. Decido darme la vuelta y me doy cuenta de un pequeño cartel de bienvenida, dónde hay escrito en él:

ESPAI JOLIUI

Plant concept Store

Poetry / Magazines

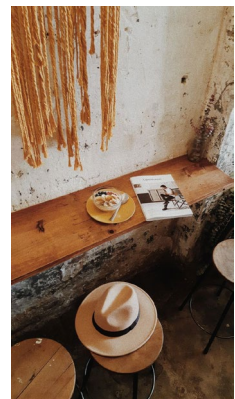
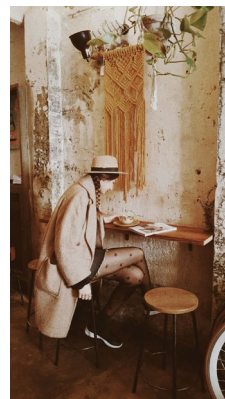
Speciality Coffee

@espaijoliui

Pues allí me encontraba, descubrí éste lugar gracias a instagram, i antes de visitarlo quise informarme sobre él:

Lucía, una joven estudiante de diseño de interiores y diseño gráfico se fue a vivir a Berlín tras finalizar los estudios en busca de inspiración, entre sus calles descubrió “Roamers” una pequeña cafetería decorada al más mínimo detalle con elementos orgánicos y naturales, de ahí surgió la idea de crear Espai Joliui, una “Concept Store” lejos del ajetreo del centro de la Ciudad, situada en el barrio del Poblenou, en un entorno industrial y sin duda una de las zonas con más creatividad y diseño de Barcelona.

Desvío la mirada y me llaman la atención unas piezas de cerámica encima de la mesa central, todas muy acordes con

(Fig 5.43 - 5.44 - 5.45
- 5.46 - 5.47 - 5.48)
Fotografies generades per
Jana Jori.

(Fig 5.49 - 5.50 - 5.51)
Fotografies generades
per Jana Jori.

la atmosfera del local, formas orgánicas y colores suaves. Voy rodeando la mesa y llego al otro lado, allí descansaban un montón de láminas de ilustraciones, me pongo a mirarlas y me fascino con el arte acumulado en tan solo 4 metros más allá de la puerta de entrada, ya ha superado mis expectativas pues llevo unos 5 minutos y todavía no he visto qué ofrecen de comer.

Así pues levanto la cabeza y al fondo del local detecto la barra para pedir, me dirijo hacia allí inspeccionando los sitios disponibles para sentarme, ya que no hay más que 5 mesas y una barra. Subo unas escaleritas y accedo a la sala ya más cafetería, me llama la atención un rincón a mano izquierda con un sofá y una mesa cerca del suelo junto a una escalera de palos dónde cuelgan aún más revistas, desafortunadamente está ocupado... Llego a la barra, y le doy un vistazo a las opciones más de brunch dónde me decanto por un Porridge con frutas.

Mientras espero le echo un vistazo al encanto de la sala, sigue habiendo plantas y flores, abunda la madera y los elementos industriales, ¡me gusta!

Finalmente me decido por sentarme en la barra, me dirijo hacia allí, dejo mis cosas y mientras no me traen el bol voy a buscar una revista, la cojo y me siento en el taburete.

Pasan unos pocos minutos que ya tengo mi plato, tiene buena pinta y mientras le pego cucharada voy pensando: tendría que haber más lugares así por Barcelona, un espacio donde desconectar, para ir a leer, a tomarte un café de calidad o a reunirte con tu grupo.

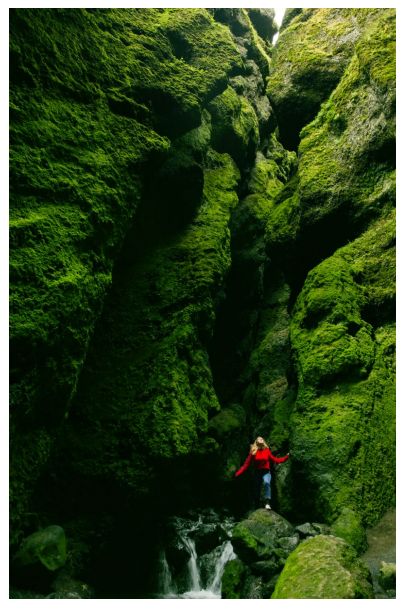
Espai Joliu seguramente fue el sueño de Lucía que ahora ya ha hecho realidad, pues poder reunir arte, lectura, comida y naturaleza todo en un mismo lugar es demasiado irresistible como para no atravesar media ciudad, con dos buses y casi 40 minutos de trayecto.

Alguna vez también me imaginé creando un lugar así... mi sorpresa fue descubrir que ya existía tal paraíso.”- Jana Jori

5.3.3 Viatge

En aquest apartat es mostrarà un reportatge fotogràfic sobre un viatge realitzat prèviament. El que es busca expressar és la diversitat de llocs i paisatges en què un es pot trobar, sempre des d'un punt de vista artístic més que documental. Es vol mostrar una experiència més que un viatge, les fotografies seran inspiradores i impactants, es tracta de mostrar l'atmosfera d'aquell indret. A més a més aniran acompanyades d'una narració realitzada pel protagonista d'aquella experiència, tal com s'ha repetit al llarg del treball, es vol comunicar des d'un punt de vista molt íntim i personal, intentar que el lector es posi a la pell del narrador.

Així doncs, per aquest primer número de la revista s'ha escollit el viatge a ISLÀNDIA. Durant l'estada a allà es van generar tot un volum de fotografies que poden encaixar perfectament amb l'estètica de la revista. Aquesta vegada la feina no ha estat d'anar a fotografiar sinó de fer la millor selecció de les imatges de tantes que es van fer. A més a més com a protagonista del viatge s'ha hagut de redactar l'escrit que acompanyarà a les fotografies.

(Fig 5.51 - 5.52 - 5.53 - 5.54 - 5.56)
Fotografies generades
per Jana Jori.

Islàndia.

"To Do List:

Ver auroras boreales.

Bañarnos en alguna laguna o río termal.

La vuelta a la isla en menos de 10 días.

27 de Diciembre de 2016.

Y... Comprado! Ya tenemos los billetes ida y vuelta a Islandia para Septiembre del año siguiente. Apenas acababa de conocer las mellizas Aina y Marta que ya teníamos una aventura entre manos junto con Anna, todas amigas y compañeras del equipo de Baloncesto.

No sabíamos qué pasaría hasta ése viaje pero ya no había marcha atrás, nos íbamos a la tierra de los vikingos, de criaturas mágicas, de parajes increíbles, de fuego y hielo...

...

5 de Septiembre de 2018.

"Señores pasajeros bienvenidos a bordo del vuelo 3772 con destino Reykjavik."

Después de una larga noche preparando la maleta nos encontrábamos las 4 sentadas en los asientos del avión acomodándonos para las siguientes 4 horas que restaban hasta nuestro destino.

Nos esperaban 10 días recorriendo la isla, prácticamente no dormíamos dos noches en un mismo sitio, no nos queríamos perder ni el menor detalle de cada rincón de sus tierras.

...

Al llegar se sumaba un componente al grupo, nuestro coche "Dacia Duster" nos acompañaría durante todo el viaje, sumaría kilómetros con nosotras en los largos trayectos de un sitio a otro, sería cómplice de todos los frecuentes cambios de temperatura cada 5 minutos, del frío, de la lluvia, del sol, de la soledad en las carreteras constantemente rectas, soportaría nuestros conciertos de canciones Disney, sería testigo de nuestras confidencias, de las risas ,de los ronquidos, de los silencios...

(Fig 5.56 - 5.57 - 5.58 - 5.59) Fotografies generades per Jana Jori.

No se trataba solo de visitar todos los paisajes increíbles que esconde ésta isla, sus cataratas, sus volcanes, sus grandes terrenos desiertos, glaciares, playas kilométricas y acantilados de altura, sus colinas y aguas termales, sus pequeños poblados. Sino de vivirlos con la intensidad que se merecen, caminar durante horas para poder bañarnos en un río natural de agua caliente, observar toda la fauna concentrada en su mayor glaciar y esperar hasta la puesta de sol, mojarnos enteras para pasar por detrás de una catarata, helarnos de frío a -6°C con viento y lluvia o subir tropecientas escaleras para verlas, dar toda la vuelta a un cráter de volcán y quedarnos sentadas dentro de él escuchando cómo cada gota de lluvia cae en su interior, correr a lo largo de la playa evitando ser mojadas por sus olas, buscar siempre el mejor punto de vista explorando cada roca, cada camino, cada trozo de tierra, excursiones largas andando en medio de la nada para subirnos al mítico avión abandonado, subir hasta arriba de un volcán para pisar nieve y hacer el ángel en ella, gritarle al viento y oír su eco, quedarnos despiertas hasta las 4am para ver las auroras boreales y llorar de la emoción.

Todas estas experiencias ya las guardo en mi memoria, en mis vivencias... pero no me quedo solo con eso, me quedo también con llegar cada noche a las cabañas de madera, encender la calefacción y disfrutar de nuestras "sopitas con amor" un día sí y un día también, de poder levantar-me cada mañana con un paisaje diferente, de subir al coche y mirar por la ventana dejando fluir mis pensamientos, mis reflexiones, de recorrer el paisaje con los dedos, de observar las gotas impactar contra el cristal o dibujar en él mientras estuviera empañado. De dejarnos sorprender por lo imprevisto y encontrar-nos en sitios que no nos imaginábamos, de buscar curiosidades islandesas en el google y descubrir que sus habitantes creen que enanos y hadas se esconden en sus colinas, que es el país que

compra más libros per cápita del mundo, que hay el doble de ovejas que de habitantes, y su presidente era un cómico de profesión, que no tienen hormigas y son los únicos que conservan su árbol genealógico en regla. Decir "aaaaaa" dentro del coche en una carretera rocosa para notar sus botes en mi voz, llegar a un pueblo y quedarme asombrada de encontrar civilización, entrar en un súper como si fuese la primera vez, recoger una piedrecita diferente en cada lugar pisado que ahora guardo en un tarro cerca de mí, y conducir, y caminar, y dormir, madrugar, trasnochar, y tanto... tanto mucho más que me quedo y guardo de ésta aventura que no se puede plasmar en palabras, hay que vivirlo y descubrirlo en cada piel." - Jana Jori

(Fig 5.60) Fotografia generada per Jana Jori.

6. PRODUCCIÓ

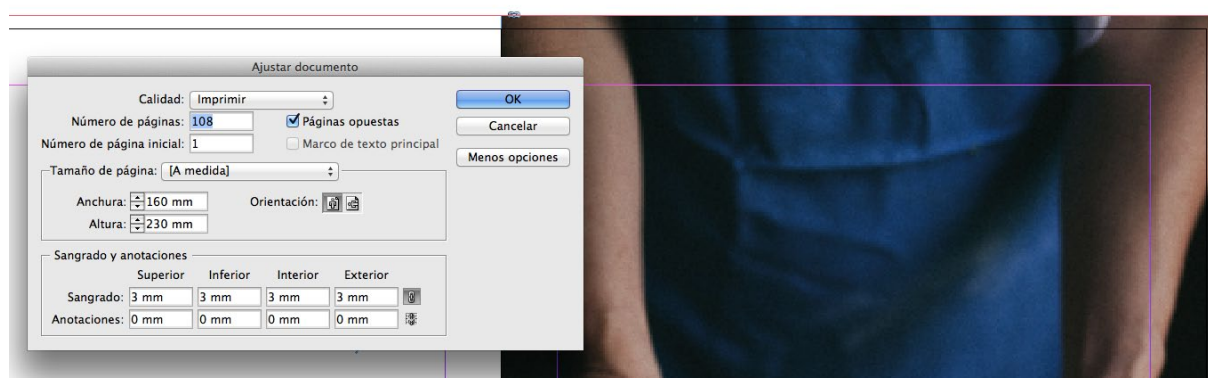
En aquest punt s'explicarà tot el procés de creació de la maquetació de la revista. Des de totes les pautes reglamentàries a seguir d'acord amb la impremta amb què s'ha decidit treballar, fins al més mínim detall de composició i disseny. Per realitzar cada una de les pàgines s'ha treballat amb el programa de maquetació Adobe InDesign.

6.1 Especificacions Tècniques de Maquetació

Abans de crear cap document es va creure necessari anar a la impremta i demanar les pautes bàsiques per dur a terme una correcta maquetació per tal de no tenir cap problema amb la impressió en si. Ja que val a dir que mai s'ha cursat cap curs de disseny ni InDesign i em sorgien alguns dubtes com ara el sagnat de les imatges, la disposició de la portada i la contraportada, el nombre de pàgines... Un cop allà em van facilitar un document amb tots els aspectes necessaris a tenir en compte. Alguns d'aquests aspectes van ser determinants per començar, com ara el fet d'haver de crear dos arxius diferents, un pel cos de la revista i un altre pel de la portada.

Un punt molt important era el format de les imatges. Clarament les fotografies havien de ser arxius en CMYK, per tal de poder veure els colors tal com s'imprimiran, i en segon lloc amb el perfil de color Fogra39 perquè és el que utilitzen a allà. Aquest ajustament cobra gran importància a l'hora d'haver d'escollir els colors de diferents elements de la revista, ja que és vital per a després no tenir sorpreses en la impressió.

En quant al sagnat, pel cos de la revista tots els elements a sang havien de sobresortir 3 mm, això es fa posant una guia que t'ho indica, aquesta guia s'incorpora anant al menú, "Archivo - Ajustar de Documento", s'obrirà una finestra on allà on diu "Sangrado" s'ha de posar "3 mm". I un cop amb les guies totes les imatges que interessin s'han de fer arribar fins aquesta línia.

(Fig 6.1) Captura de pantalla de Adobe InDesign.

Pel que fa al tractament d'imatge previ per la maquetació de la revista, no s'ha cregut necessari retocar cap fotografia, tret d'un parell les quals presentaven un fons blanc i a causa de la poca lluminositat s'ha optat per eliminar aquest fons i deixar-lo del color del mateix paper, temes de màscares d'enfocament o millora de qualitat d'imatge no s'han efectuat, ja que no s'ha vist la necessitat de fer-ho.

Pel que fa a la portada, la manera de maquetar-la era en un arxiu de la mida de la revista, més el tros de llom necessari. La portada es col·loca a la pàgina de la part de la dreta, i la contraportada a l'esquerra. L'amplada del llom, es va fer una mica per intuïció, ja que no se sap el gruix que tindrà la revista, però a la impremta ja se li va comunicar com es volia perquè fessin ells els ajustos que fossin necessaris per a la correcta impressió. A més a més val a dir que el sagnat de la portada havia de ser major, fins a 2 cm, ja que es necessitava tela per acabar de cobrir bé la tapa dura.

D'altres aspectes tècnics importants tenien a veure amb temes més aviat d'exportació i per tant aquest punt es desenvoluparà més endavant, a l'apartat "7.POSTPRODUCCIÓ".

La impremta amb la que s'ha decidit imprimir finalment és la de "The Folio Club", no només m'oferien una major informació sobre les característiques que tindria la meua revista, sinó un pressupost més complet i econòmic. A part de la seva experiència i la confiança que hi han dipositat altres molts artistes amb resultats molt òptims.

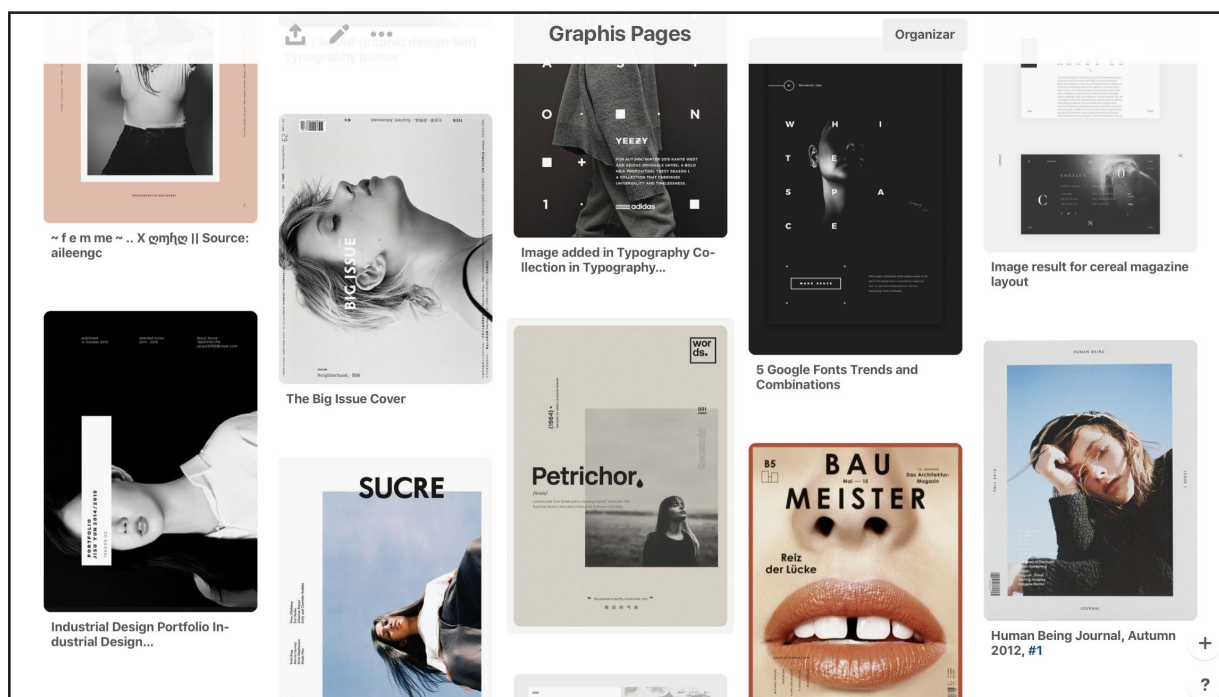
(Fig 6.) Captura de pantalla document facilitat per la impremta "The Folio Club".

6.2 Procés

6.2.1 Referents Estil

A l'hora de començar amb el disseny de les pàgines, s'ha necessitat buscar prèviament a fonts d'inspiració, per a això s'ha fet servir la plataforma de Pinterest ^[37], tot creant un taulell amb diverses imatges de dissenys editorials, i les revistes que es tenien a casa, sobretot la de "Odiseo" per la similitud amb la mida escollida (16 x 23 cm), "Dansk Magazine", "kinfolk" i "Cereal" pel seu disseny editorial.

Tal com es pot apreciar en les imatges de referència que es mostren a continuació, l'estil que s'ha intentat buscar és un disseny elegant però atrevit. Aprofitant el criteri de selecció d'imatges i buscant un divertiment en l'edició formal. En quant a les revistes en paper s'ha volgut extreure informació com ara l'ordre de la maquetació, la manera en com funciona una pàgina darrera l'altre, la fluïdesa i el recorregut visual que creen per tal d'ajudar que la lectura i observació de la revista sigui atractiva visualment. L'ús de les imatges a sang amb els espais en blanc o la distribució dels elements segons es tracta de la pàgina de la dreta o l'esquerra, ja que està estudiat que un lector veu abans la cara dreta que l'esquerra.

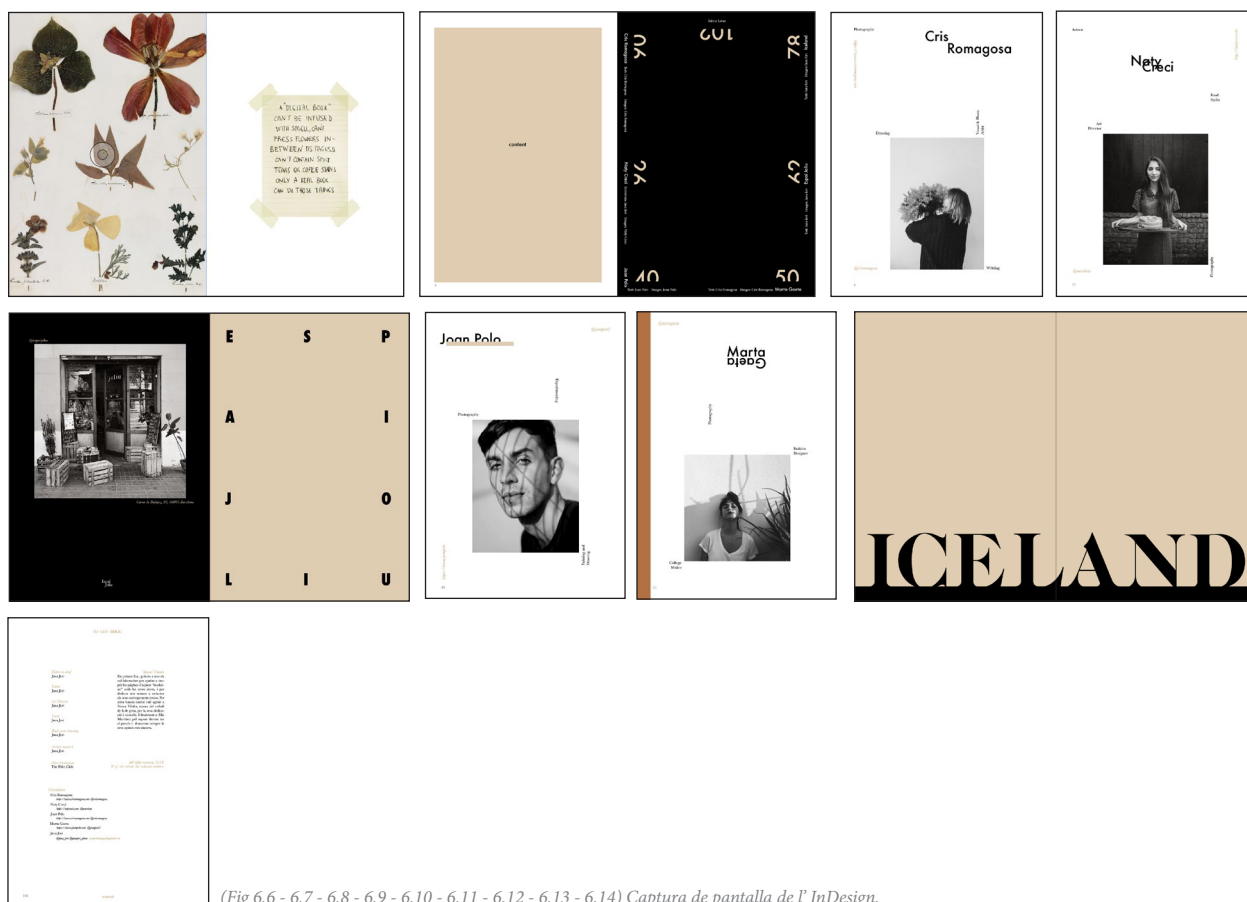

(Fig 6.5) Captura de pantalla del taulell de Pinterest.

6.2.2 Estructura

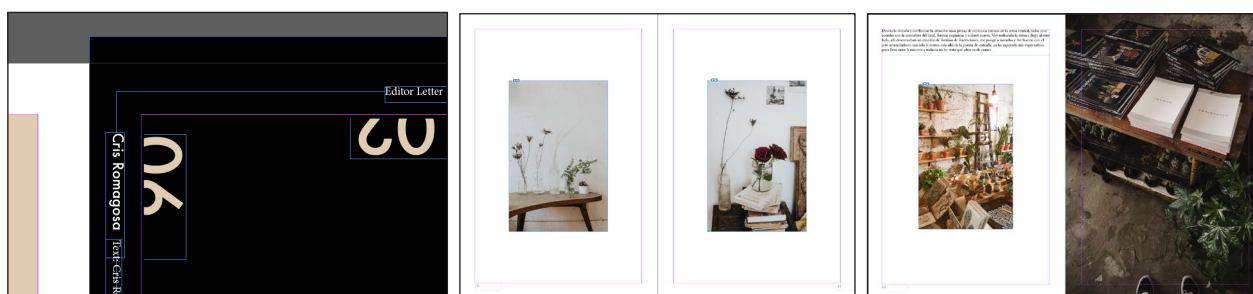
Tal com indica el document facilitat per la impremta la portada i el cos són dos arxius diferents. Així doncs es va decidir començar pel més laboriós, que seria el cos. En un principi es va començar maquetant l'apartat d'artistes, seguit del de l'Espai Joliu i posteriorment el d'Islàndia, d'entrada l'ordre dels continguts de la revista no el tenia definit. Més endavant ja acabaria complementant les pàgines amb l'apartat de contingut o índex, la carta de l'editor i finalment el dels crèdits amb la informació de tots els col·laboradors.

Amb la qual cosa, finalment l'ordre escollit ha estat començar amb un parell d'imatges, mostrant ben al principi l'apartat referent a la idea d'utilització de medis impresos i no digitals (fig 6.6), aquest no es considera del tot apartat, simplement s'ha volgut mostrar una pinzellada de la ideologia de la revista. A continuació trobem la pàgina de continguts seguida de la secció dels artistes, del local i del viatge. Finalment hi trobem la carta de l'editor on s'explica breument d'on sorgeix el bookzine, de què va i què es vol, i com a última pàgina hi ha els crèdits amb la informació d'aquells que han participat en la seva creació. No existeix cap norma en quant a l'ordre que ha de seguir una revista amb els seus continguts, s'ha fet així perquè pel que s'ha observat en les diferents revistes en paper aquesta estructura funciona, tenint en compte que la meva no inclou publicitat.

(Fig 6.6 - 6.7 - 6.8 - 6.9 - 6.10 - 6.11 - 6.12 - 6.13 - 6.14) Captura de pantalla de l'InDesign.

Es pot apreciar a més una harmonia i coherència en l'estructura de l'interior de cada pàgina, això és gràcies a les guies utilitzades, es tracta de crear el disseny de cada pàgina a partir d'una estructura base que donarà força i cohesió en la composició de tota la revista. Aquestes guies constitueixen els marges de color magenta a 12,75 mm que s'han aplicat a totes les pàgines (fig.6.15). I a partir d'aquí s'anava elaborant tota la resta. Però no són les úniques mesures que trobem repetides al llarg de la maquetació. Veiem que hi ha algunes composicions que es repeteixen al llarg de la revista, on trobem per exemple una imatge centrada i amb força aire al seu voltant, s'ha procurat que totes tinguessin el mateix format. Un altre exemple seria la utilització de columnes per col·locar els textos, ja que aquestes tenen totes la mateixa amplada.

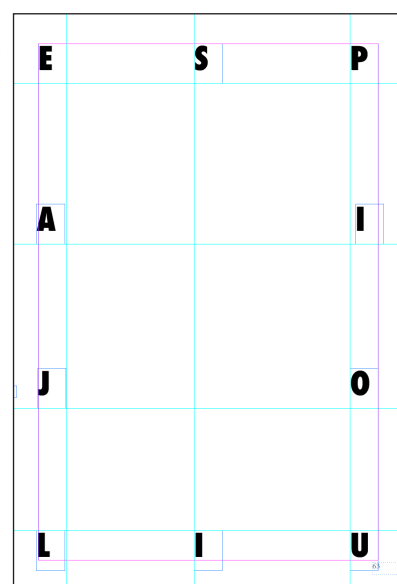

(Fig 6.15 - 6.16 - 6.17) Captura de pantalla de InDesign.

(Fig 6.18 - 6.19 - 6.20) Captura de pantalla de InDesign.

(Fig 6.21) Captura de pantalla de InDesign.

A part de les mesures determinades també s'han fet servir les línies de les guies per crear dissenys atrevits però sòlids. D'aquesta manera s'ha anat aconseguint aquesta sensació que es comentava prèviament d'un desordre ordenat. Tal com es veu en la imatge de la dreta.

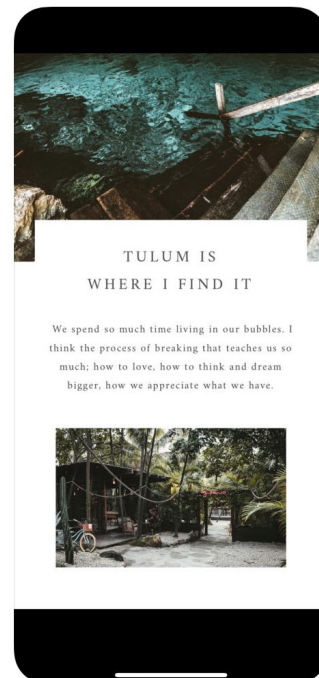
6.2.3 Disseny

En aquest tipus de revistes el disseny editorial cobra una gran importància pel lector, s'intenta que cada una tingui el seu propi estil, els quals sempre estan molt pautats. Però en aquest cas en ser la primera vegada s'ha hagut d'anar creant segons la imaginació sorgia tot inspirant-me amb la recerca de referents feta prèviament. Veiem doncs que es tracta d'una revista majoritàriament visual, com a fotògrafa l'ús de la fotografia és un tret clau per fer-la més atractiva. El color és un altre element a destacar, hi ha revistes que es limiten al color de les imatges en canvi aquesta utilitza blocs de colors, pàgines senceres o inclús textos de diverses tonalitats, aquest fet dificulta encara més l'elaboració de la revista, ja que la paleta de colors no pot ser qualsevol, ha d'estar en harmonia. A continuació podem comprovar com els colors utilitzats són més aviat colors càlids i terrosos amb baixa saturació, són una mica també la gamma de colors que presenta la majoria de les fotografies que apareixen, durant l'elecció de les imatges és un fet que ja es va tenir en compte a l'hora d'escollir-les.

Més trets a destacar és l'ús de les tipografies, en un principi es va estar buscant una en concret, utilitzada pels dispositius iPhone a l'aplicació d'edició d'imatge "Unfold", es va estar utilitzant pàgines en línia d'identificació de tipografies i quan finalment es va trobar el seu nom, resulta que era de pagament. Així doncs es va decidir deixar-ho estar i fer una anàlisi de tipografies per utilitzar. El que es tenia ben clar és que els títols (en general) serien sense serifa (de pal) i el cos dels textos seria una tipografia amb serifa.

Després d'aquesta anàlisi s'han fet servir l'Helvetica Neue en "bold" i la Futura "regular" pels títols, i la Baskerville "regular" pels textos més densos o més petits. La mida del cos del text és més aviat reduïda, ja que personalment estilitza més, s'ha prioritzat la part estètica a la d'una lectura còmode i agradable, això no vol dir que no sigui llegible, però en molts casos el text esdevé un element gràfic visual més, tot jugant amb les mides, colors, orientació, col·locació...

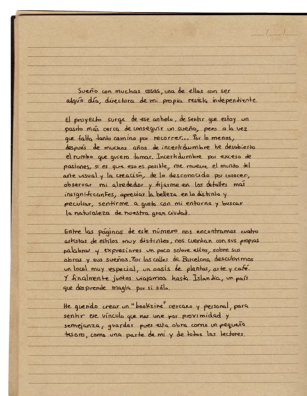
(Fig 6.22) Captura de pantalla de plantilla de la app "Unfold".

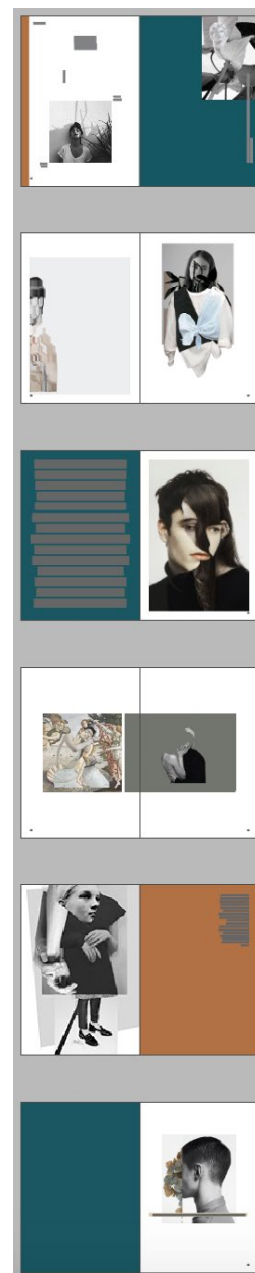
(Fig 6.23 - 6.24) Captura de pantalla de InDesign.

I per acabar de comentar les característiques referents al disseny, no només la composició de cada pàgina és important sinó la global, l'equilibri entre els espais en blanc, les fotografies grans i petites, la distribució de l'alt contingut de text i l'ús del color. És per això que mentre es creava s'anava allunyant i apropant les pàgines, per tal de controlar aquesta fluïdesa visual a la qual es vol referir.

Un altre aspecte a remarcar és el fet de la utilització de la cal·ligrafia o escriptura a mà que s'ha incorporat en dues pàgines del bookzine. Una d'elles és la referent de l'ús de paper, la qual es troba al començament, i l'altre és la carta de l'editor. Ja que una de les premisses que s'han volgut tenir en compte des de que es va iniciar el projecte era que fos un element molt personal i íntim, així doncs, per la carta de l'editor, que millor que incorporar una petita part de mi, escrivint a mà i fent encara més referència a l'ús del paper, del material i no de les tecnologies digitals.

(Fig 6.25) Imatge de la "Editor Letter".

6.2.4 Portada

Finalment s'ha passat a crear la portada. En primer lloc i el més important ha estat l'elecció del títol. Aquesta decisió s'ha anat pensant durant tot el procés de creació fins ara, tot apuntant les idees que anaven sorgint per més endavant acabar d'escollir la definitiva. El títol escollit finalment és: “TO·GET.HER(E)”.

A priori pot semblar una mica complex, però es tracta d'un joc de paraules, una característica molt pròpia, a la que com artista, hi recorro força. Es tracta de 3 “paraules” o frases contingudes en una: “TOGETHER” (junts), “TO GET HER” (aconseguir-la), “TO GET HERE” (arribar a aquí), aquestes tres paraules m'ofereixen tot una sèrie de significats, probablement cada persona li atribuirà els seus, però en relació al contingut de la revista, i al tòpic al qual gira (somnia) és la millor paraula.

Quan penso en la paraula “together” em ve al cap al fet de ser part d'una comunitat de persones lectores, que compartim una mateixa passió, i que ens mouen uns mateixos estils de vida. Penso que en grup es poden aconseguir moltes coses. Al cap i a la fi aquest bookzine té un públic molt determinat, sobretot perquè està pensat per gent d'aquí, de Barcelona o proximitats, i per tant el sentiment de confiança i relació és major.

La frase “to get her”, fa referència a la revista, el fet d'aconseguir-la, de tenir-la entre les mans. Al cap i a la fi es tracta d'una revista exclusivament impresa, i per tant no es pot observar digitalment. Sinó que s'ha de sentir, i passar les pàgines una a una tot utilitzant el sentit del tacte.

I finalment “to get here”, pot tenir molts significats, en primer lloc i en relació a la temàtica del primer volum, els somnis. L'anhel d'arribar a algun lloc, d'aconseguir alguna cosa, o ser algú. Fent referència a l'apartat dels artistes, tots ells tenen uns desitjos i unes metes, generalment més aviat vitals que professionals, però al cap i a la fi volen arribar a alguna cosa. Pel que fa al local i al viatge no deixen de ser llocs, així doncs la frase es relaciona amb el fet d'anar a algun lloc, en aquest cas a la cafeteria Espai Joliu i al país d'Islàndia. I finalment l'objectiu personal del qual també es parla a la carta de l'editor, el fet d'arribar a crear una revista algun dia, també té a veure amb la frase, crear aquest projecte és un petit pas més per tal d'arribar a assolir aquest objectiu personal.

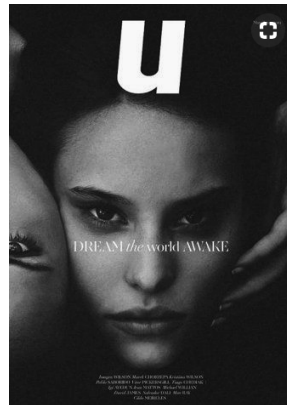

El disseny de la portada havia de ser captivador, a partir d'aquesta el lector es pot emportar una primera impressió, i pot induir a fullejar la revista o a prescindir d'ella. A més a més d'alguna manera havia de ser una primera presentació del seu contingut i estètica.

Per intentar captar l'atenció en la portada, està estudiat que la imatge d'una cara, i encara més si aquesta dirigeix la mirada a l'espectador, és una portada que captarà l'atenció més que no qualsevol altre tipus d'imatge. Com a éssers humans ens atrau amb allò que ens identifiquem, i una mirada sempre atrau l'atenció. És per això que la majoria de revistes, i sobretot les de moda presenten aquest tipus de portades.

(Fig 6.26) Portada de la revista I-D "Pre-Fall 2016".

(Fig 6.27) Portada de la revista "U", número titulat: "Dream the world Awake".

(Fig 6.28) Portada de la revista "Numéro" volum 30.

(Fig 6.29) Portada de la revista "Vogue Italia" volum titulat "individuallure".

En un principi es valorava la idea de fer una portada similar, que fos atractiva a través de la mirada. Però tot revisant les fotografies del meu arxiu es va descobrir una que encaixava molt més per l'estil de revista del qual es tractava. És una imatge d'una mà (l'element humà hi és present) que feia el gest d'endinsar-se entre les fulles, de tocar i sentir el tacte de la vegetació, de la naturalesa. Expressa clarament els valors que s'han volgut representar des de el principi i que s'han anat explicant prèviament, a més d'estar en total harmonia amb les imatges que es troben dins el bookzine, imatges amb molta presència d'elements orgànics.

Un altre punt a favor per la fotografia escollida és el gest de la mà, transmet desig i curiositat, curiositat de voler descobrir alguna cosa amagada rere les fulles. I per tant convida a voler descobrir l'interior de la revista, allò que amaga dins de la tapa dura d'aquesta portada.

A més a més la col·locació del braç amb la mà, aporten dinamisme, dins d'un disseny formal i força estructurat, el fet que el braç vingui d'una cantonada i acabi amb la mà al centre de la portada ens dona una energia important, fa que no es quedi en la centralitat i formalitat.

(Fig 6.30) Captura de pantalla de portada i contraportada.

Finalment comentar el disseny de la portada. Aquest havia d'estar en línia amb el disseny editorial que s'ha anat seguint durant totes les pàgines del bookzine, així doncs, i després de mirar moltes referències s'ha enquadrat la fotografia de portada en un marc blanc, el qual s'allargarà fins a ocupar el llom i part de la contraportada. Aquest marge blanc és de la mateixa mida que els marges que es troben en l'interior.

La informació que hi ha en lletra més petita està col·locada al voltant dels marges de la imatge, i hi trobem el número de revista, l'autor de la fotografia de la portada, la data de creació, el codi de barres, una cita que trobem també dins de la revista i finalment en comptes de posar el preu (habitual en les revistes), s'ha decidit incloure "limited edition", per tal d'així no valorar-la amb cap preu concret.

En quant a la contraportada és simplement un fons de tonalitat verdosa, per estar en harmonia amb la portada. I un dibuix amb elements orgànics que està en relació amb l'aire i atmosfera que desprèn la revista. Juntament amb les 3 frases que està compost el títol, com a mètode d'aclariment per aquells que no ho vegin a simple vista.

7. POSTPRODUCCIÓ

7.1 Exportació

Un cop tots els documents maquetats, els arxius s'havien de preparar adequadament per portar a la impremta, tal com es comentava en l'apartat de producció, aquesta va facilitar unes pautes tècniques a tenir en compte abans de dur-los els arxius.

Primerament deixa clar quins són els materials que ells necessiten, aquests són el document d'InDesign, tant el llibre com la portada, els respectius pdf amb el sagnat corresponent, una carpeta amb totes les imatges utilitzades, en format TIF i a poder ser amb una resolució de 300 dpi, i una carpeta amb totes les tipografies utilitzades, o bé amb les tipografies de l'InDesign traçades (s'explicarà què és més endavant). Tot això es pot fer manualment o fent un empaquetat, un mètode d'exportació el qual t'exporta tots aquests arxius en una sola carpeta.

Aquest empaquetat es pot fer anant a la barra de menús, a "Archivo - Empaquetar". En aquest cas també t'exporta el document pdf amb el sagnat necessari.

En aquest document d'especificacions tècniques també recorda que els colors blancs han d'estar en color "PAPER", altrament no sortiran impresos. Els tons negres no es poden posar mai en color "REGISTRO". I que totes les imatges han d'estar en CMYK i en el perfil de color Fogra39, tal com ja s'havia comentat prèviament.

Especificaciones técnicas

- 1- Para la producción de un libro es necesario entregar los archivos en Indesign, con la portada diseñada en un documento aparte.
- 2- Todos los archivos deben tener sangrado (bleed) de 3mm.
- 3- El tamaño de la página del libro no puede superar los 24cm de ancho y los 34cm de alto (incluida la sangre).
- 4- El documento se debe enviar con las fuentes aparte o como alternativa el texto deberá ir trazado en todo el documento.
- 4.1- Al igual que las fuentes, se deben enviar las fotos originales.
- 4.2- Para asegurar que no olvidamos nada recomendamos hacer un *empaquetado* (package) del documento.
- 5- Todo lo que queremos que salga impreso en blanco (en Indesign) tiene que tener el color "PAPER", en caso contrario no saldrá impreso.
- 5.1- Cualquier color que tenga el valor de tinta 0 no va a salir impreso.
- 5.2- Nunca usar el color "REGISTRO"
- 6- Las imágenes deben estar preferiblemente en tiff a 300 dpi de resolución. Archivos en PSD, PNG, GIF o cualquier otro formato de compresión web no garantizan la calidad de impresión.
- 6.1- Todas las imágenes tienen que estar en cuatricromía (CMYK), en un perfil fotografico Fogra39. No RGB.

Documento con sangrado
(las fotos llegan hasta la línea roja que marca la sangre)

PDF

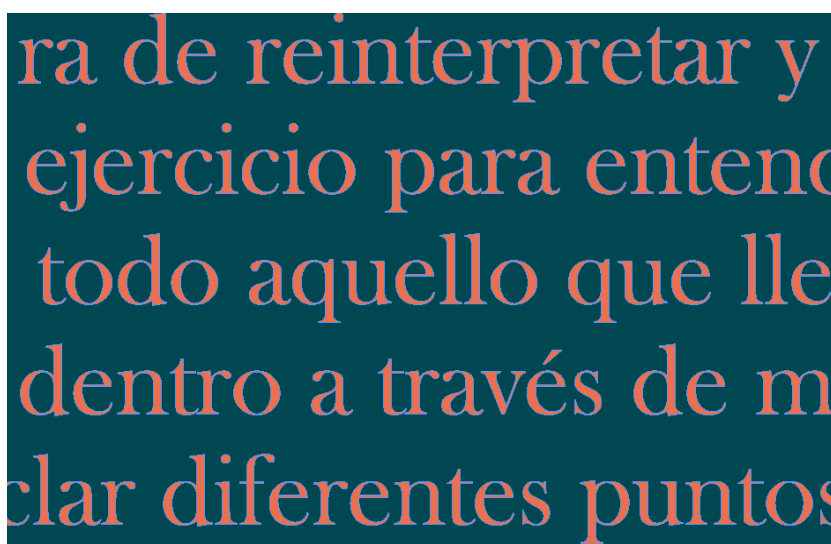
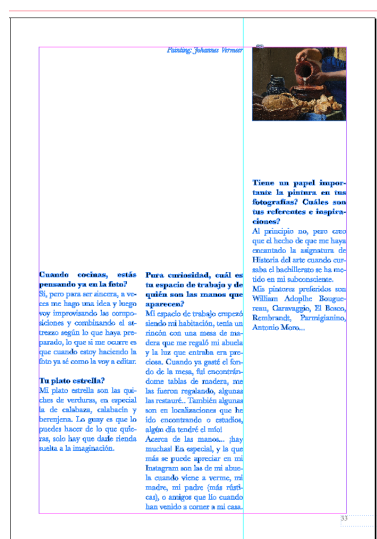
Acabado final

(Fig 7.1) Captura de pantalla del document de especificacions tècniques de la impremta "The Folio Club".

7.1.1 Traçat de Tipografies

No tots els ordinadors disposen de les mateixes fonts tipogràfiques, això fa que a vegades, segons quina font s'utilitzi no es pugui visualitzar en diferents ordinadors, és per això que la impremta demanava o bé una carpeta amb totes les fonts utilitzades o bé traçar les tipografies, aquest traçat és bàsicament la conversió dels elements de text a objectes, d'aquesta manera s'eviten problemes amb els textos.

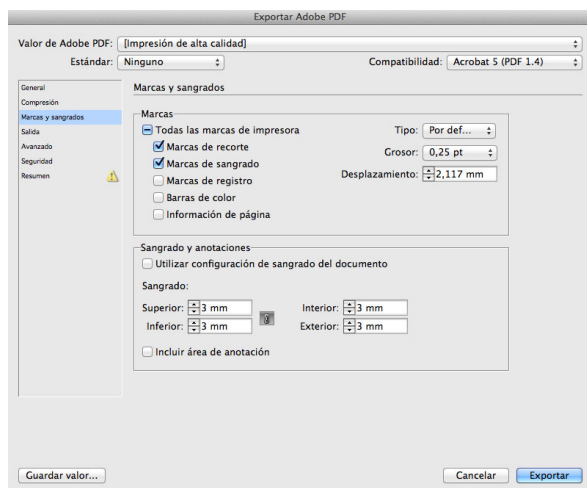
Per tal de traçar el text, hem de seleccionar els quadres de text que apareguin en la pàgina i anar a la barra de menús, a “Texto - Crear contorns”. A continuació hauríem de veure el text amb els contorns de color blau (fig. 7.2 i 7.3).

(Fig 7.2 -7.3) Captura de pantall Adobe InDesign, dels contorns traçats.

7.1.2 Sagnat

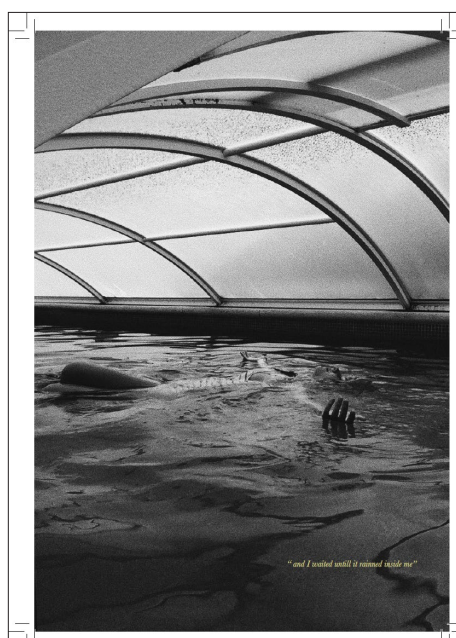
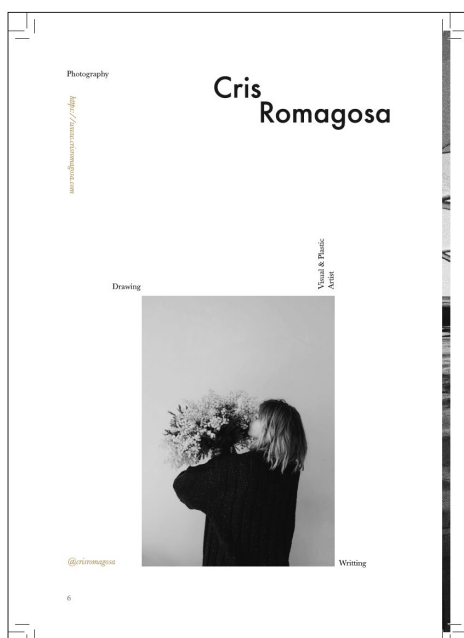
Tots sabem que quan una imatge està a sang, aquesta arriba fins allà on s'acaba el full, que no existeix cap marge ni espai en blanc entre la imatge i el límit de la pàgina, però per aconseguir un resultat així és molt important seguir unes pautes de maquetació i exportació molt importants, ja que cada pàgina s'imprimirà en un format de paper uns centímetres més gran, aquest paper serà tallat a la mida desitjada, però per evitar problemes de desajustos en el tall, com podia passar que es veiés mig mil·límetre de paper en blanc o quelcom per l'estil, el que es fa és deixar que la imatge sobresurti 3 mm de la pàgina, tal com s'ha explicat anteriorment en l'apartat d'especificacions tècniques de la producció. Però aquesta característica no serveix de res si posteriorment s'exporta el document en un PDF normal i corrent.

Així doncs, abans d'exportar, s'han de canviar uns ajustos, aquests es troben quan s'obre una finestra un cop s'ha indicat l'acció d'exportar, en aquesta finestra s'ha d'anar a l'opció de "Marcas y Sangrados", a allà s'haurà d'activar els botons de "Marcas de recorte" i "Marcas de sangrado", a més a més de canviar el valor del sangnat a 3 mm, ja que per defecte està a 0 mm.

Un cop exportat es veurà en el PDF unes marques a les cantonades, l'exterior representa allà fins on arriba el sangnat, l'altre és la línia per on s'haurà de tallar un cop estigui imprès. Així doncs podem veure com en el cas dels marges exteriors de la pàgina la fotografia sobrepassa la línia de tall, i en el cas dels marges interiors, allà on anirà el doblec del llibre, part de la imatge es trasllada a l'altre, d'aquesta manera també s'evitaran trossos en blanc allà on vagi el cosit de l'enquadrernació.

(Fig 7.4 - 7.5 - 7.6)
Captura de pantalla
opcions d'exportació,
i captura de pantalla
doble pàgina del
pdf final.

7.2 Impressió

Un cop tots els arxius llestos, es va anar a la impremta per entregar--los i començar amb el tram final del projecte. A allà es va acabar de parlar tots els materials i característiques. El format final seria de 16x23 cm, amb un total de 108 pàgines. EL paper de l'interior es va ser recomanat d'utilitzar el "splendogel 120 gr", igual que el de la portada i el de les guardes. Aquest tipus de paper es va escollir tot portant un llibre de mostra i explicant que el resultat desitjat era com el d'aquell llibre, a partir d'aquí la dependent va seleccionar quin podria ser el paper. Una altra característica és la capçalera negra, amb una enquadernació suïssa de llom vista i amb tapa dura, on el cosit seria de fil blanc.

Es va decidir imprimir 3 unitats, ja que el preu pujava molt sinó, aquests 3 llibres van tenir un cost de 320,22€ en total.

Després de dues setmanes, es va a recollir el "bookzine" ja acabat, i tal com es sospitava el resultat no és del tot el desitjat. La tapa es va haver de fer amb el splendogel, tot i que el llibre que es va portar de mostra tenia una tapa més estil tela, (rugosa), però la major decepció es presenta amb el tipus de paper de l'interior. S'hagués hagut d'imprimir amb un gramatge força més alt, la qualitat del paper de les pàgines del llibre no tenen la qualitat que es desitjava. Tot i això el tractament de color sí es pot considerar que es va treballar adequadament.

A continuació es poden observar una sèrie de fotografies del "bookzine" ja imprès, on es veu el paper més aviat satinat, el qual hagués agradat algo més opac i consistent.

(Fig 7.7) Contraportada i Portada del Bookzine.

(Fig 7.8) Portada del Bookzine.

(Fig 7.9) Enquadernació suïssa de i llom vista.

(Fig 7.10 - 7.11)
Primeres pàgines del
llibre. Color de les
Guardes.

(Fig 7.12 - 7.13)
Últimes pàgines, una
d'elles la carta de
l'editor. I dues de les 3
unitats impreses..

(Fig 7.14) Interior del Bookzine.

(Fig 7.15 - 7.16) Interior del Bookzine.

(Fig 7.17 - 7.18 - 7.19) Interior del Bookzine.

(Fig 7.20) Interior del Bookzine.

8. CONCLUSIONS

La finalitat primordial d'aquest projecte ha estat sempre la creació d'una revista de tipus independent, amb característiques de llibre d'autor, la qual podem anomenar com a "Bookzine". Per tant, ja amb la revista impresa i entre les mans, l'objectiu es considera assolit.

Tanmateix, no ens conformaríem amb la seva impressió sinó que s'havien marcat unes premisses a complir per tal d'obtenir un producte distintiu i amb personalitat. Així doncs, s'ha creat un "bookzine" amb una línia editorial sòlida, per a un públic clarament específic, i amb un estil tant d'imatges, text i disseny editorial, molt definit. A més a més, tot i les complicacions per trobar un tòpic que encaixés amb tots els continguts, es creu que s'ha triat un de molt versàtil i relacionat amb la finalitat personal d'aquest treball. El somni d'arribar a crear algun dia la meua pròpia revista independent.

La creació d'aquesta ha esdevingut tot un repte personal, doncs una de les complicacions era elaborar tot el procés creatiu sense un equip de suport, de manera que s'ha hagut de fer el paper de directora d'art, d'editora, fotògrafa i redactora, entre d'altres, tot a la vegada. Això ha estat possible gràcies a una bona planificació inicial, arribant a cada entrega amb el què s'havia preestablert en el diagrama de gant inicial.

Un altre tret que s'ha dut a terme amb èxit ha estat el tracte amb els col·laboradors, referint-se als 4 artistes que han participat aportant les seves obres d'art o fotografies, juntament amb els textos que les acompanyen. La prèvia selecció d'aquests va ser crucial per definir l'atmosfera que cobraria el número, com també la bona relació que s'ha anat portant a terme. No es va haver de recórrer a cap altre artista com a pla B, ja que tots 4 van acceptar la col·laboració des de bon principi, tot mantenint una fluida comunicació. En algun cas es va haver d'insistir en alguna entrega però sempre des de l'amabilitat i amb paciència, ja que es van preveure els temps d'entrega amb antelació per possibles imprevistos.

La relació amb la impremta no ha estat tan estreta com es volia aconseguir, doncs es creu que el resultat final imprès no és 100% el que es desitjava. En un principi es volia una tapa dura i amb certa rugositat, però la dependentia que em va atendre em va dir que això no era possible si es volia amb una imatge, que això era utilitzant una tela, i per tant la tapa havia de ser llisa. EL paper de l'interior es volia de bona qualitat, amb cert gramatge per donar un aspecte més consistent, i no del tot satinat. Aquesta idea de revista impresa que es tenia no s'ha aconseguit, es creu que el paper és massa prim i brillant, dóna una sensació d'artificial i de revista barata, del qual no s'està contenta. Així i tot forma part de l'aprenentatge d'aquest treball. D'altra banda els colors en paper sí que són els esperats, la lletra és llegible i l'enquadernació és tal com es tenia pensada, un cosit que permetés obrir les pàgines del tot. Després d'aquesta experiència amb "The Folio Club", afegint alguns pel que fa a la comunicació es dubta força que es torni a treballar amb ells de cara al futur.

Quant al disseny en si, la valoració és molt positiva, es volia aconseguir un disseny formal, net, i amb un aire minimalista però amb punts d'atreviment que aportessin aquest toc més divertit i diferent. Tot observant algunes de les revistes que s'havien fet servir com a referència, s'hi pot veure les lleugeres semblances pel que fa al disseny editorial, al cap i a la fi, treure la inspiració de revistes exitoses que funcionen dins el món editorial és imprescindible per algú que no ha tingut gaire experiència dins aquest àmbit creatiu.

Al llarg d'aquest treball s'han anat posant en pràctica alguns coneixements apresos durant el grau. El més evident te a veure amb l'assignatura de Disseny Gràfic, cursada al segon any, doncs s'ha treballat amb el programa Adobe InDesign, el qual es va estar aprenent i explorant les seves possibilitats. L'ús de les tipografies, els colors utilitzats, la disposició dels elements i com afecten tots aquests detalls a allò que transmet el disseny creat. L'assignatura d'Empresa s'ha vist reflectida al moment de crear el contracte de cessió de drets d'autor, ja que tots els temes de legalitat al voltant de les fotografies són molt complicats, per tant, era important tenir ben definit tots els drets d'autor amb els col·laboradors. A l'hora d'imprimir també s'han posat en pràctica els coneixements assolits a l'assignatura de Qualitat d'imatge i processos d'impressió, tot recordant el temari de perfils ICC i dels espais de color. A més a més, també es poden veure reflectits coneixements de cultura visual, o fotografia en general, així com tota la maduració estètica i tècnica al llarg d'aquests 4 anys.

Per altra banda, també s'han après nous conceptes, donat que no s'havia realitzat mai un projecte d'aquestes característiques. Expressant les habilitats artístiques i utilitzant-les de manera lògica i ordenada per aconseguir un resultat òptim. Durant la investigació i recerca de l'estat de l'art, s'ha ampliat el coneixement dins d'aquest camp del disseny editorial, tot descobrint noves revistes o informacions molt útils de cara a un futur. També s'han pogut viure de primera mà i tenir una presa de contacte a petita escala dels processos de creació d'una revista, sent conscient així de tota la feina que hi ha darrere i de totes les tasques necessàries que s'han d'organitzar pel bon ritme de treball.

La impressió és un dels punts amb què menys familiaritzada s'estava, fins ara no s'havia necessitat aplicar cap perfil ICC necessari ni treballar les imatges amb CMYK, alhora que tampoc exportar amb un sagnat o amb les tipografies traçades, per tant tot això són coneixements que amplio i m'emporto per altres possibles ocasions. A més de ser més conscient del complicat que és definir els materials a utilitzar, ja que existeixen infinites possibilitats en quant a tipus de paper, color, gramatge, format, tipus d'enquadració, portades... Aquest àmbit s'hauria d'estudiar amb més profunditat, ja que d'una elecció a una altra hi pot haver molta diferència en el resultat, així i tot, serveix com a experiència d'aprenentatge per a futures ocasions.

Per concloure, i després de tota la feina realitzada s'està força orgullosa del resultat aconseguit. Amb un esperit crític diré que hi ha molts detalls a corregir, com ara tenir una línia editorial més sòlida i definida, o els materials d'impressió. Es creu que en termes de qualitat es pot aspirar a molt més. També és cert que el baix pressupost ha fet que em limiti amb certs gramatges, i per tant el projecte no ha estat tot l'ambiciós que podria haver estat. Al cap i a la fi són temes que se m'han quedat una mica grans, però que tot i això, tenint en compte la poca experiència dins aquest camp s'ha arribat fins al punt òptim on es podia arribar, la dedicació i la il·lusió que s'hi ha posat és innegable. S'està molt contenta de tot l'après, de les noves relacions i contactes que s'han format. De ben segur que l'elaboració d'aquest projecte obrirà portes de cara a un futur, no es tenia massa material de disseny gràfic o editorial, servirà sobretot per complementar el portfoli personal com a creadora visual.

9. ANNEXOS

A. Cessió de drets d'autor.

Annex de la pàgina 45.

B. Document especificacions tècniques de maquetació.

Annex de les pàgines 66 i 75.

C. Bookzine

Arxiu complementari a la memòria.

D. Portada Bookzine

Arxiu complementari a la memòria.

CESSIÓ DE DRETS D'AUTOR.

CARTA CESIÓN DE DERECHOS DE AUTOR

20 de Junio de 2019, Barcelona

PRESENTE

Yo Cris Romagosa como decente, con DNI: 46145395N.

Cedo a Jana Jori De Miguel, editora de la revista "TO·GET·HER(E)", los derechos de impresión y difusión, de mis Fotografías y Textos para la realización de su Trabajo Final de Grado, y la utilización de dicha revista para usar en su porfolio y otros medios de difusión digitales.

De igual manera, siendo de mi conocimiento que la distribución de la citada revista no es con finalidad lucrativa, sino académica, otorgo la autorización correspondiente para que la difusión pueda efectuarse a través de medios electrónicos, tanto en red local como por vía Internet.

Firma Cedente

Firma del Cedido

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA
BARCELONATECH

Centre de la Imatge i la Tecnologia Multimèdia

CARTA CESIÓN DE DERECHOS DE AUTOR

20 de Junio de 2019, Barcelona
PRESENTE

Yo Joan Polo como decente, con DNI: 47966738P.

Cedo a Jana Jori De Miguel, editora de la revista "TO·GET·HER(E)", los derechos de impresión y difusión, de mis Fotografías y Textos para la realización de su Trabajo Final de Grado, y la utilización de dicha revista para usar en su portfolio y otros medios de difusión digitales.

De igual manera, siendo de mi conocimiento que la distribución de la citada revista no es con finalidad lucrativa, sino académica, otorgo la autorización correspondiente para que la difusión pueda efectuarse a través de medios electrónicos, tanto en red local como por vía Internet.

Firma Cedente

Firma del Cedido

CARTA CESIÓN DE DERECHOS DE AUTOR

20 de Junio de 2019, Barcelona
PRESENTE

Yo Naty Creci como decente, con DNI: 46418686V.

Cedo a Jana Jori De Miguel, editora de la revista "TO·GET·HER(E)", los derechos de impresión y difusión, de mis Fotografías y Textos para la realización de su Trabajo Final de Grado, y la utilización de dicha revista para usar en su porfolio y otros medios de difusión digitales.

De igual manera, siendo de mi conocimiento que la distribución de la citada revista no es con finalidad lucrativa, sino académica, otorgo la autorización correspondiente para que la difusión pueda efectuarse a través de medios electrónicos, tanto en red local como por vía Internet.

Firma Cedente

Firma del Cedido

CARTA CESIÓN DE DERECHOS DE AUTOR

20 de Junio de 2019, Barcelona
PRESENTE

Yo Marta Gaeta como decente, con DNI: 53922115H .

Cedo a Jana Jori De Miguel, editora de la revista "TO·GET·HER(E)", los derechos de impresión y difusión, de mis Fotografías y Textos para la realización de su Trabajo Final de Grado, y la utilización de dicha revista para usar en su portfolio y otros medios de difusión digitales.

De igual manera, siendo de mi conocimiento que la distribución de la citada revista no es con finalidad lucrativa, sino académica, otorgo la autorización correspondiente para que la difusión pueda efectuarse a través de medios electrónicos, tanto en red local como por vía Internet.

Firma Cedente

Firma del Cedido

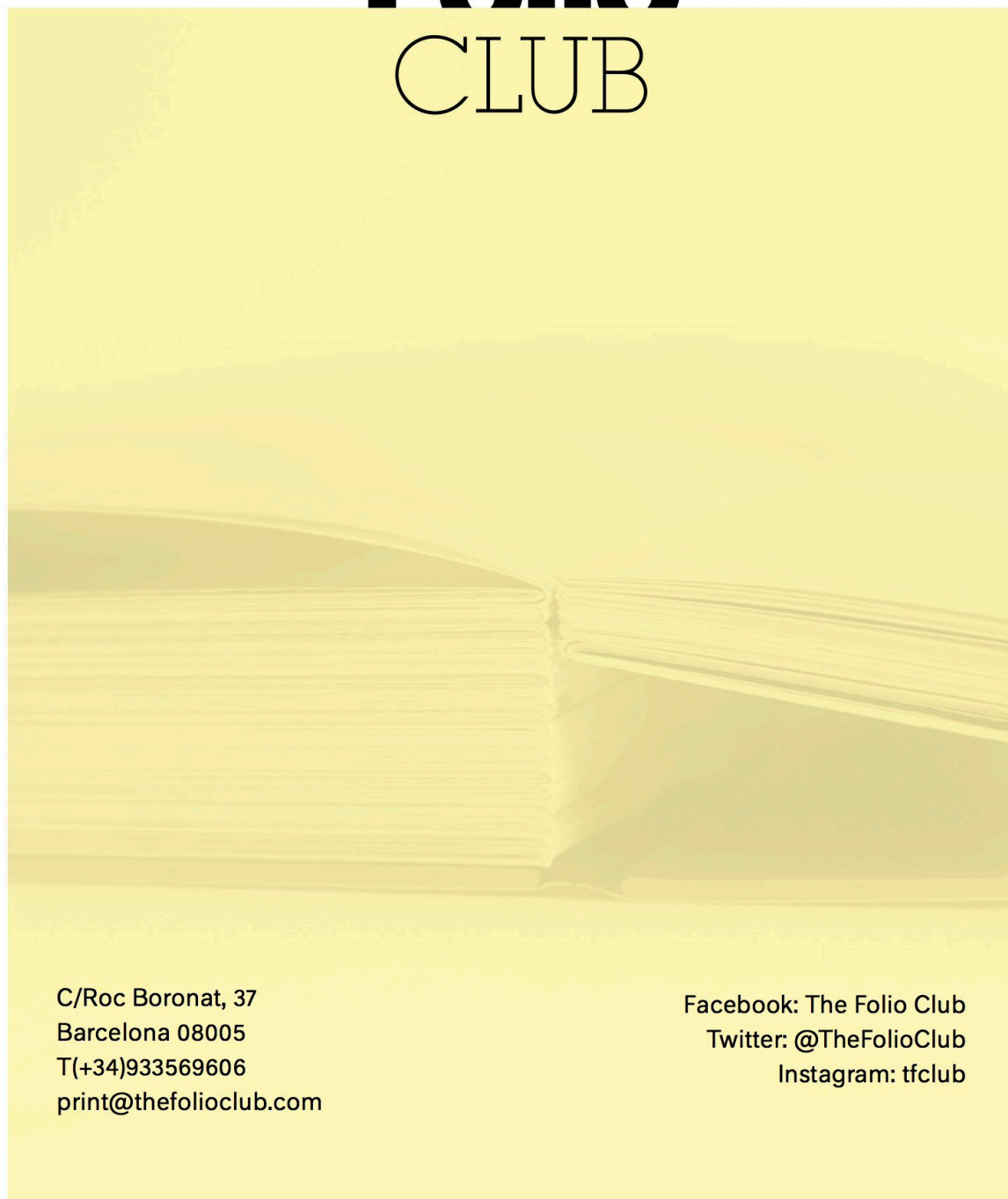

DOCUMENT D'ESPECIFICACIONS TÈCNIQUES DE MAQUETACIÓ.

THE **Folio** CLUB

C/Roc Boronat, 37
Barcelona 08005
T(+34)933569606
print@thefolioclub.com

Facebook: The Folio Club
Twitter: @TheFolioClub
Instagram: tfclub

www.thefolioclub.com

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA
BARCELONATECH
Centre de la Imatge i la Tecnologia Multimèdia

Especificaciones técnicas

1- Para la producción de un libro es necesario entregar los archivos en Indesign, con la portada diseñada en un documento aparte.

2- Todos los archivos deben tener sangrado (bleed) de 3mm.

3- El tamaño de la página del libro no puede superar los 24cm de ancho y los 34cm de alto (incluida la sangre).

4- El documento se debe enviar con las fuentes aparte o como alternativa el texto deberá ir trazado en todo el documento.

4.1- Al igual que las fuentes, se deben enviar las fotos originales.

4.2- Para asegurar que no olvidamos nada recomendamos hacer un *empaquetado* (package) del documento.

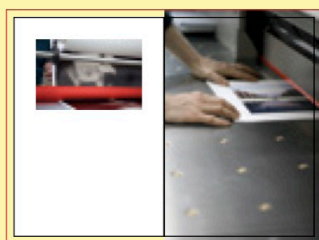
5- Todo lo que queremos que salga impreso en blanco (en Indesign) tiene que tener el color "PAPER", en caso contrario no saldrá impreso.

5.1- Cualquier color que tenga el valor de tinta 0 no va a salir impreso.

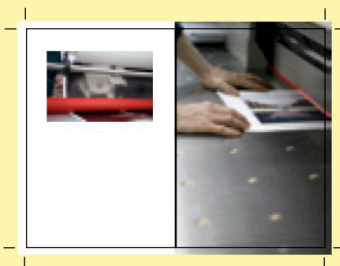
5.2- Nunca usar el color "REGISTRO"

6- Las imágenes deben estar preferiblemente en tiff a 300 dpi de resolución. Archivos en PSD, PNG, GIF o cualquier otro formato de compresión web no garantizan la calidad de impresión.

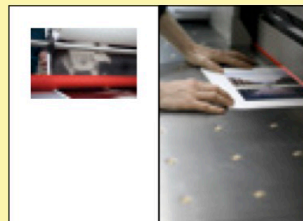
6.1- Todas las imágenes tienen que estar en cuatricromía (CMYK), en un perfil fotográfico Fogra39. No RGB.

Documento con sangrado
(las fotos llegan hasta la línea roja que marca la sangre)

PDF

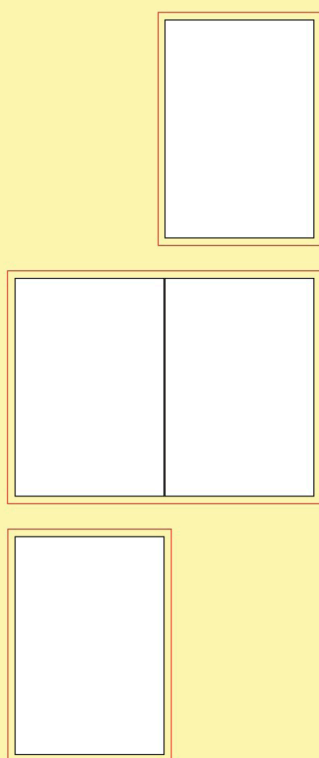

Acabado final

Casos especiales

1- Cualquier elemento que deseemos con barniz (dimensional o clear), tendrá que estar trazado y en una capa diferente del mismo documento.

2- Si el libro va cosido en cuadernillos, el número de las páginas debe ser múltiplo de 4 u 8, en cualquiera de los casos el número de páginas tiene que ser par.

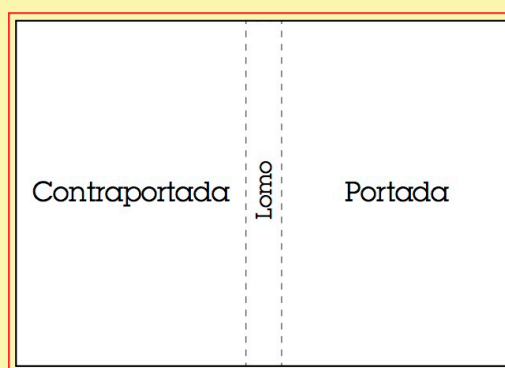

Correcta visualización de un documento en INDESIGN

Como diseñar tu portada

1- La portada se debe crear en un documento aparte del archivo del libro, ya sea en Indesign o Illustrator.

2- Si es un libro de tapa blanda, el archivo debe tener *sangrado* (bleed) de 3mm y un lomo mínimo de 2mm que posteriormente nosotros adaptaremos en función del número de páginas y el gramaje del papel empleado en la tripa.

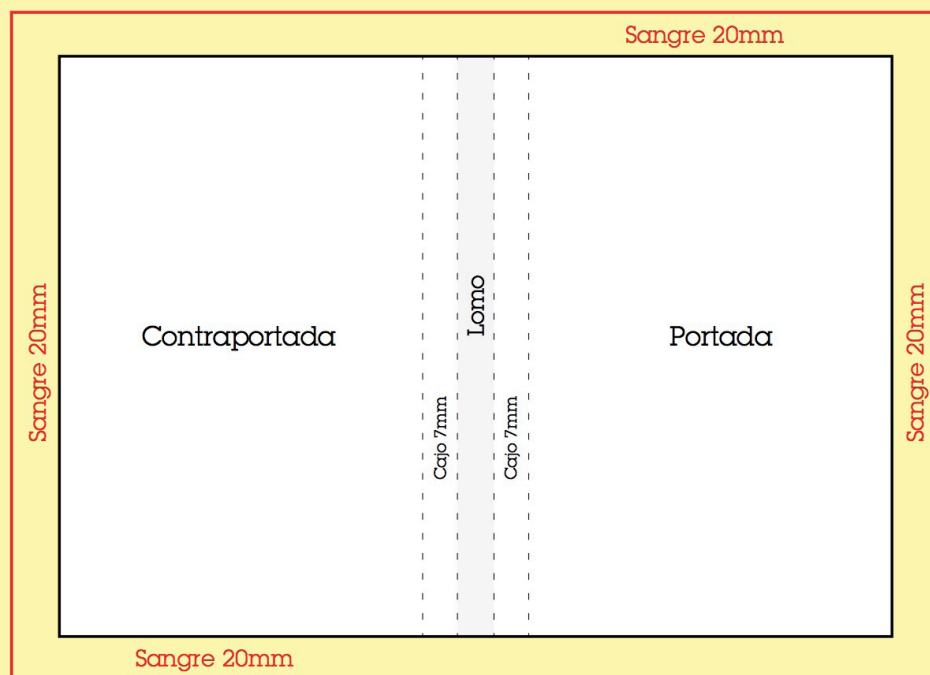

Portada Tapa Blanda

2.2- Cuando el libro es de tapa dura, el archivo debe tener *sangrado* (bleed) de 20 mm. A la hora de diseñar este tipo de portada habrá que tener en cuenta el espacio para el cajo y el lomo.

3- El documento se debe enviar con las fuentes aparte o como alternativa el texto deberá ir trazado en todo el documento.

3.1- Al igual que las fuentes, se deben enviar las fotos originales.

Portada Tapa Dura

10. BIBLIOGRAFIA

X.1 Introducció

X.2 Estat de l'art

- [1] Magculture (2006 ; 2018). "Independence: Steve Watson, Stack". [En línia], Pàgina web, URL <<https://magculture.com/steve-watson-stack/>>. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [2] Conlatingraf (2/8/2017). "Revistas independientes toman protagonismo en la industria editorial". [En línia], Pàgina web, URL <<https://www.conlatingraf.net/single-post/2017/08/02/Revistas-independientes-toman-protagonismo-en-la-industria-editorial>>. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [3] Stack Magazines (2018). "Stack, Magazines that matter". [En línia], Pàgina web, URL <<https://www.stackmagazines.com>>. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [4] Sara Morillo (15 de octubre de 2017). "La sublimación de la edición impresa". [En línia], Pàgina web, URL <<http://www.revistavanitfair.es/moda/tendencias/articulos/revistas-vanguardia-diseno-espana/26671>>. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [5] Angharad Lewis , Laurence King Publishing(2016). "So you want to publish a magazine". Traducció per álvaro Marcos (2016). 1a Edición, Editorial Gustavo Gilim SL, Barcelona 2016. ISBN: 978-84- 252-2902-2
- [6] Les Others (2012 ; 2018). "Les Others". [En línia], Pàgina web, URL <<http://www.lesothers.com>>. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [7] Cereal (2018). "Cereal". [En línia], Pàgina web, URL <<https://readcereal.com>>. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [8] Cereal (2017). "CEREAL VOL.13 S/S 2017". 1a Edició, Publicat per FRANCIS, a Bristol, United Kingdom. ISBN: 978-0-9930497-9-8
- [9] R M Taylor & J Dauntton Partnership (2015). "Another Escape". [En línia]. Pàgina web, URL <<http://anotherescape.com>>. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].

- [10] Adam Goldberg, Daniela Velasco, Elyssa Goldberg, Bonjwing Lee (2018). "DRIFT". [En línia]. Pàgina web, URL < <https://driftmag.com> >. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [11] Michael Ash Smith (2018). "Unrael". [En línia]. Pàgina web, URL < <https://www.unraeljournal.com/about/> >. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [12] Unrael (2018). "@unraeljournal". [App Instagram, En línia]. Link web, URL <<https://www.instagram.com/unraeljournal/>>. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [13] Noon (2018). "Noon". [En línia]. Pàgina Web, URL < <http://n-o-o-n.co.uk/issues/> >. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [14] Jasmine Raznahan (2014). "Noon SS14". 1a Edició, Issue 01, ARPA, London. ISSN 2054 - 9792.
- [15] DANSK MEDIA (2018). "Dansk". [En línia]. Pàgina web, URL <<http://www.danskmagazine.com>>. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [16] Uffe Buchard and Kim Grenaa (2016). "Dansk". "Issue 34, Autum Winter 2015-16, Gender?". DANSK Media, Copenhagen.
- [17] Albert Folch i Rafa Martínez (2018) "Odieso by Folch". [En línia] Pàgina web, URL < <https://www.folchstudio.com/odiseo/> >. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [18] Albert Folch (2016), "Odiseo, Volume 8". Editorial Folch, Barcelona July 2016.
- [19] Marta Puigdemasa (2018). "Perdiz Magazine". [En línia]. Pàgina web, URL < <http://www.perdizmagazine.com/#top> >. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [20] Albert Folch i Rafa Martínez (2018). "eldorado". [En línia]. Pàgina web, URL <<https://eldoradoexperience.org>>. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [21] Albert Folch i Goroka(2016). "eldorado". Limited Edition, volume one, Barcelona 2016. ISBN: 978-84-945024-91.
- [22] Rik Bracho i Mariana Garcia, (2018). "P Magazine". [En línia]. Pàgina web, URL < <http://pmagazine.co> >. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [23] Alejandra G. Remón (2017). "Cuando nadie mira". Tercera Edición, Editorial Planeta S.A, Barcelona, 2017. ISBN: 978-84-16890-22-4

- [24] Martina Matencio i Alba Ribas (2017). “Tus ojos, mis manos”. Primera edició, Stendhal Books. ISBN: 978-84-697-6859-4.

X.3 Planificació

X.4 Metodologia

X.5 Preproducció

- [25] Còpia Lab (2016), “còpialab”. [En línia]. Pàgina web. URL < <http://copialab.com> >. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [26] Miguel Angel Casares (2018) “The Folio Club”. [En línia]. Pàgina web, URL < <http://thefolioclub.com> >. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [27] Cris Romagosa (2018). “@crisromagosa”. [App Instagram, En línia]. Link web, URL <<https://www.instagram.com/crisromagosa/>>. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [28] Cris Romagosa (2018). “Cris Romagosa”. [En línia] Pàgina web, URL <<https://www.crisromagosa.com>>. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [29] Joan Polo (2018). “@joanpolo2”. [App Instagram, En línia]. Link web, URL <<https://www.instagram.com/joanpolo2/>>. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [30] Joan Polo (2018). “Joan Polo Campalans”. [En línia] Pàgina web, URL <<https://www.joanpolo.com>>. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [31] Naty Creci (2018). “@nacrekein”. [App Instagram, En línia]. Link web, URL <<https://www.instagram.com/nacrekein/>>. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].
- [32] Naty Creci (2018). “Naty Creci”. [En línia] Pàgina web, URL <<http://natycreci.com>>. [Consulta el 26 d'Abril de 2018].

- [33] Martagaeta(2018). “@martagaeta”. [App Instagram, En línia]. Link web, URL <<https://www.instagram.com/martagaeta/>>. [Consulta el 26 d’Abril de 2018].
- [34] Lucía (2018). “@espaijoliu”. [App Instagram, En línia]. Link web, URL <<https://www.instagram.com/espaijoliu/>>. [Consulta el 26 d’Abril de 2018].
- [35] Andreu Font (2016). “Espai Joliu: plantas y café”. [En línia]. Pàgina web, URL <<http://www.inandoutbarcelona.net/es/espai-joliu/>>.[Consulta el 26 d’Abril de 2018].
- [36] Plateselector, Anna Alfaro (2016). “Espai Joliu”. [En línia]. Pàgina web, URL <<https://plateselector.com/espai-joliu/>>. [Consulta el 26 d’Abril de 2018].
- [37] Jana Jori de Miguel, “Pinterest”. [En línia]. Pàgina web, URL <<https://www.pinterest.es/janajoridemigue/>>. [Consulta el 263 de Juny de 2018].

